

Tin mừng theo Giăng

Đấng Cứu Thế đến trần gian

1 Ban đầu có Thiên Ngôn^a. Thiên Ngôn ở với Thượng Đế và Thiên Ngôn là Thượng Đế. ²Ngài ở với Thượng Đế từ đầu. ³Mọi vật đều do Ngài tạo dựng. Không có vật gì mà không do Ngài tạo ra. ⁴Trong Ngài có nguồn sống, và chính nguồn sống ấy là ánh sáng cho nhân loại. ⁵Ánh sáng chiếu trong bóng tối nhưng bóng tối không dập tắt được ánh sáng.

⁶Có một người được Thượng Đế sai đến tên Giăng*. ⁷Ông đến làm chứng về ánh sáng, để nhờ ông mà mọi người có thể tin. ⁸Giăng không phải là ánh sáng nhưng ông đến để làm chứng cho dân chúng biết về ánh sáng. ⁹Ánh sáng thật đã đến trần gian chiếu sáng cho mọi người.

¹⁰Thiên Ngôn ở trong thế gian. Thế gian do Ngài sáng tạo, nhưng lại không nhận biết Ngài. ¹¹Ngài đến trong thế giới của Ngài, nhưng dân Ngài không tiếp nhận. ¹²Nhưng ai bằng lòng tin nhận Ngài, thì Ngài ban cho quyền trở thành con Thượng Đế. ¹³Họ trở thành con Thượng Đế không phải theo cách loài người, tức là sinh ra do cha mẹ hoặc ý người mà họ được Thượng Đế sinh thành.

^a**1:1 Thiên Ngôn** Nguyên văn Hi-lạp: *logos* nghĩa là bất cứ phương tiện truyền thông nào; có thể dịch là 'thông điệp.' Đây có nghĩa là Chúa Cứu Thế vì Ngài là phương cách Thượng Đế dùng để cho nhân loại biết về mình.

¹⁴Thiên Ngôn trở thành người và sống giữa chúng ta. Chúng ta thấy vinh hiển của Ngài, là vinh hiển dành cho Con Một của Cha. Ngài đầy ân phúc và sự thật. ¹⁵Giăng làm chứng về Ngài và kêu lên, "Đây là Đấng mà tôi đã nói với các ông bà: 'Đấng đến sau tôi còn cao trọng hơn tôi vì Ngài có trước tôi.'"

¹⁶Vì Ngài tràn đầy ân phúc cho nên nhờ Ngài mà chúng ta nhận hết ân phúc này đến ân phúc khác. ¹⁷Luật lệ được Mô-se ban hành còn ân phúc và chân lý đến từ Chúa Cứu Thế Giê-xu. ¹⁸Chưa có ai thấy được Thượng Đế trừ ra Con Một ở ngay cạnh Cha là Đấng đã trình bày Thượng Đế cho chúng ta biết.

Giăng Báp-tít làm chứng

(Ma 3:1-12; Mác 1:2-8; Lu 3:15-17)

¹⁹Đây là sự thật mà Giăng* xác nhận khi người Do-thái ở Giê-ru-sa-lem sai các thầy tế lễ và người Lê-vi* đến hỏi, "Ông là ai?"

²⁰Giăng tuyên bố công khai, không tránh né điều gì. Ông xác nhận, "Tôi không phải là Đấng Cứu Thế."

²¹Cho nên họ hỏi, "Thế thì ông là ai? Ông có phải là Ê-li* không?"

Giăng đáp, "Không phải."

Họ hỏi tiếp, "Ông có phải là nhà tiên tri không?"

Ông đáp, "Cũng không phải."

²²Họ hỏi thêm, "Thế thì ông là ai? Xin cho chúng tôi biết để trình lại với

những người đã sai chúng tôi đến. Ông tự xưng mình là ai?”

²³Giăng trích lời nhà tiên tri Ê-sai như sau, “Tôi là tiếng người kêu trong sa mạc, ‘Hãy san phẳng đường cho Chúa đi.’”

²⁴Mấy người được nhóm Pha-ri-xi* sai đến hỏi Giăng: ²⁵“Nếu ông không phải Đấng Cứu Thế, không phải Ê-li, cũng không phải nhà tiên tri thì tại sao ông làm lễ báp-têm cho dân chúng?”

²⁶Giăng đáp, “Tôi làm báp-têm* bằng nước, nhưng có một Đấng ở giữa các ông bà mà các ông bà không biết. ²⁷Ngài đến sau tôi, còn tôi cũng chẳng xứng đáng mở dây giày Ngài nữa.”

²⁸Mọi chuyện ấy diễn ra ở làng Bê-tha-ni, bên kia sông Giô-đanh, nơi Giăng làm báp-têm* cho dân chúng.

²⁹Hôm sau Giăng thấy Chúa Giê-xu đi đến thì bảo rằng, “Kìa là Chiên Con của Thượng Đế,^a Đấng xóa tội cho thế gian. ³⁰Đây là người mà tôi đã nói, ‘Có Đấng đến sau tôi nhưng cao trọng hơn tôi vì Ngài vốn có trước tôi.’ ³¹Dù tôi chưa biết Ngài nhưng tôi đến làm báp-têm* bằng nước để giúp dân Do-thái biết về Ngài.”

³²Sau đó Giăng kể, “Tôi thấy Thánh Linh* từ trời hiện xuống giống hình chim bồ câu đậu trên Ngài. ³³Đến lúc ấy tôi vẫn chưa biết Ngài là ai nhưng Thượng Đế, Đấng đã sai tôi để làm báp-têm bằng nước, bảo tôi rằng, ‘Hễ con thấy Thánh Linh ngự xuống trên ai thì đó chính là người sẽ làm báp-têm bằng Thánh Linh.’ ³⁴Tôi đã chứng kiến việc ấy nên tôi bảo thật: Người này là Con Thượng Đế.”

^a1:29 Chiên Con của Thượng Đế Danh hiệu của Chúa Giê-xu, nghĩa là Ngài ví như chiên con chịu hi sinh làm của lễ dâng lên cho Thượng Đế.

Các môn đệ đầu tiên của Chúa Giê-xu

³⁵Hôm sau Giăng đang đứng đó với hai môn đệ ³⁶thì thấy Chúa Giê-xu đi ngang qua. Giăng liền bảo, “Đó là Chiên Con của Thượng Đế^b!”

³⁷Hai môn đệ nghe Giăng nói thế liền đi theo Ngài. ³⁸Chúa Giê-xu quay lại thấy hai người theo mình liền hỏi, “Các anh em tìm gì?”

Họ đáp, “Thưa Ra-bi ở đâu?” Chữ Ra-bi có nghĩa là ‘Thầy.’

³⁹Ngài bảo, “Mời các anh em đến xem.” Họ liền đi, thấy nơi Ngài ở và trọ lại với Ngài suốt hôm đó. Lúc ấy khoảng bốn giờ chiều.

⁴⁰Một trong hai người đi theo Chúa Giê-xu sau khi nghe Giăng nói về Ngài là Anh-rê, em của Xi-môn Phia-rô. ⁴¹Trước tiên ông đi tìm Xi-môn, anh mình và thuật, “Chúng em đã tìm được Đấng Mê-si.” Danh từ Mê-si có nghĩa Đấng Cứu Thế.

⁴²Sau đó ông đưa Xi-môn đến gặp Chúa Giê-xu. Vừa thấy Xi-môn Ngài bảo, “Tên anh là Xi-môn, con của Giăng. Từ nay anh sẽ được gọi là Xê-pha.” Xê-pha nghĩa là Phia-rô^c.

⁴³Hôm sau Chúa Giê-xu quyết định lên miền Ga-li-lê. Ngài gặp Phi-líp và bảo, “Hãy theo ta!” ⁴⁴Phi-líp gốc gác ở thành Bết-xai-đa, cùng quê với Anh-rê và Phia-rô. ⁴⁵Phi-líp gặp Na-tha-ni-ên, bảo rằng, “Chúng tôi đã gặp được Đấng mà Mô-se có viết trong sách Luật và các nhà tiên tri cũng đề cập tới. Ngài là Giê-xu, con Giô-xép, quê ở Na-xa-rét.”

⁴⁶Na-tha-ni-ên hỏi Phi-líp, “Có cái gì tốt mà ra từ Na-xa-rét được sao?”

Phi-líp đáp, “Thì hãy đến mà xem.”

^b1:36 Chiên Con của Thượng Đế Danh hiệu của Chúa Giê-xu, nghĩa là Ngài ví như chiên con chịu hi sinh làm của lễ dâng lên cho Thượng Đế. ^c1:42 Phia-rô “Phia-rô” trong tiếng Hi-lạp cũng như danh từ “Xê-pha” trong tiếng A-ram nghĩa là “tàng đá.”

⁴⁷Khi Chúa Giê-xu thấy Na-tha-ni-ên đến với mình liền bảo, “Đây là một người Ít-ra-en chân thật, không có chút gì giả dối.”

⁴⁸Na-tha-ni-ên hỏi, “Làm sao thầy biết con?”

Chúa Giê-xu đáp, “Trước khi Phi-líp gọi con, ta đã thấy con ngồi dưới gốc cây vả.”

⁴⁹Na-tha-ni-ên thưa, “Thưa thầy, thầy đúng là Con Thượng Đế! Thầy thật là Vua của dân Ít-ra-en!”

⁵⁰Chúa Giê-xu hỏi Na-tha-ni-ên, “Có phải con tin chỉ vì ta nói đã thấy con ngồi dưới gốc cây vả không? Con sẽ còn thấy nhiều điều kỳ diệu hơn thế nữa!” ⁵¹Rồi Ngài bảo ông, “Ta bảo thật, các con sẽ thấy bầu trời mở ra và các thiên sứ của Thượng Đế lên xuống^a trên Con Người*.”

Đám cưới ở thành Ca-na, Chúa Giê-xu biến nước thành rượu

2 ¹Ba ngày sau có một đám cưới tại thành Ca-na, xứ Ga-li-lê. Mẹ Chúa Giê-xu có mặt ở đó. ²Chúa Giê-xu và các môn đệ cũng được mời dự tiệc cưới. ³Khi thiếu rượu, mẹ Ngài nói với Ngài, “Người ta hết rượu rồi.”

⁴Chúa Giê-xu đáp, “Thưa mẹ^b, tại sao mẹ lại xen vào chuyện của con? Chưa đến giờ con hành động.”

⁵Mẹ Ngài dặn các đầy tớ, “Người nào bảo gì thì hãy làm y như thế.”

⁶Ở đó có sáu cái lu đá đựng nước mà người Do-thái dùng cho lễ rửa sạch, mỗi cái chứa khoảng một trăm hai mươi lít nước.

⁷Chúa Giê-xu bảo những người đầy tớ, “Đổ nước thật đầy vào mấy cái lu này đi.” Họ liền đổ đầy tới miệng.

^a1:51 các thiên sứ ... lên xuống Sáng thế 28:12. ^b2:4 mẹ Nguyên văn tiếng Hi-lạp là ‘gunos’ nghĩa là ‘bà’ hay ‘đàn bà’.

⁸Rồi Ngài bảo, “Bây giờ múc nước ra mang đến cho người chủ tiệc.” Họ liền mang đến cho người chủ tiệc.

⁹Khi ông ném thử thì nước đã biến thành rượu. Ông không biết rượu đó từ đâu ra nhưng những đầy tớ đã múc nước thì biết rõ. Ông liền gọi chú rể ¹⁰và nói, “Bao giờ người ta cũng đãi rượu ngon trước. Sau khi khách đã ngà ngà say rồi mới đãi rượu thượng. Còn anh thì lại để dành rượu thật ngon cho đến bây giờ.”

¹¹Thế là tại Ca-na, miền Ga-li-lê, Chúa Giê-xu làm phép lạ* đầu tiên, tỏ ra vinh hiển Ngài, nên các môn đệ tin Ngài.

¹²Sau đó Chúa Giê-xu, mẹ Ngài, các em và môn đệ Ngài đến thành Ca-bê-nam* và ở đó vài hôm.

Chúa Giê-xu vào đền thờ

(Ma 21:12–13; Mác 11:15–17; Lu 19:45–46)

¹³Gần đến đại lễ của dân Do-thái nên Chúa Giê-xu lên thành Giê-ru-sa-lem. ¹⁴Khi vào đền thờ*, Ngài thấy người ta buôn bán bò, chiên cừu và bồ câu. Ngài cũng thấy mấy người đổi bạc đang ngồi ở bàn. ¹⁵Ngài liền làm một cái roi bằng dây thừng và đánh đuổi tất cả ra khỏi đền thờ, từ chiên cừu cho đến bò. Ngài lật bàn và ném vung vãi tiền của những kẻ đổi bạc. ¹⁶Rồi Ngài ra lệnh cho những kẻ bán bồ câu, “Mang hết những thứ này ra khỏi đây ngay lập tức! Không được phép biến nhà Cha ta thành nơi buôn bán!”

¹⁷Chứng kiến sự việc ấy, các môn đệ Ngài liền nhớ lại lời Thánh Kinh viết, “Lòng sốt sắng về nhà Chúa nung cháy trong tôi.”

¹⁸Các người Do-thái hỏi Ngài, “Ông chứng tỏ phép lạ* gì mà có quyền làm như vậy?”

¹⁹Chúa Giê-xu đáp, “Phá sập đền thờ này đi, ta sẽ dựng lại trong ba ngày cho xem.”

²⁰Người Do-thái bảo, “Người ta phải mất bốn mươi sáu năm mới xây xong đền thờ này mà ông bảo ông sẽ xây lại nổi trong ba ngày thôi à?”

²¹Nhưng ‘đền thờ’ mà Chúa Giê-xu muốn nói là thân thể Ngài. ²²Vì thế sau khi Ngài sống lại từ kẻ chết, thì các môn đệ nhớ lại lời Ngài nói, liền tin lời Thánh Kinh và lời Chúa Giê-xu đã bảo.

²³Đang khi Chúa Giê-xu dự đại Lễ Vượt Qua* ở Giê-ru-sa-lem, có nhiều người tin theo Ngài vì họ thấy những phép lạ* Ngài làm. ²⁴Nhưng Chúa Giê-xu không tin họ^a, vì Ngài hiểu mọi người. ²⁵Ngài cũng không cần ai nói với Ngài về người nào vì Ngài hiểu thấu lòng dạ con người.

Ni-cô-đem đến thăm Chúa Giê-xu

3 ¹Trong nhóm Pha-ri-xi*, có Ni-cô-đem, một trong những lãnh tụ Do-thái. ²Ban đêm ông đến thăm Chúa Giê-xu và nói rằng, “Thưa thầy, chúng tôi biết thầy là giáo sư từ Thượng Đế phái xuống vì không ai có thể làm được những phép lạ* mà thầy đã làm nếu không có Thượng Đế ở cùng.”

³Chúa Giê-xu đáp, “Tôi bảo thật: Không ai có thể vào Nước Trời nếu không sinh lại.”

⁴Ni-cô-đem thắc mắc, “Người già rồi thì làm thế nào mà sinh lại được? Chẳng lẽ trở vào lòng mẹ mà sinh ra lần nữa sao?”

⁵Chúa Giê-xu đáp, “Tôi bảo thật, không ai có thể vào Nước Trời nếu không sinh bằng nước và Thánh Linh*.”

⁶Sự sống xác thể do con người theo

phần thể xác sinh ra, nhưng sự sống thiêng liêng do Thánh Linh sinh ra.

⁷Đừng ngạc nhiên về điều tôi nói ‘Mọi người phải sinh lại.’ ⁸Gió muốn thổi đâu cũng được. Ông nghe tiếng gió nhưng không biết gió từ đâu đến rồi sẽ thổi đi đâu. Ai được sinh bởi Thánh Linh cũng giống như vậy.”

⁹Ni-cô-đem hỏi, “Việc ấy làm thế nào được?”

¹⁰Chúa Giê-xu đáp, “Ông là giáo sư nổi danh của người Ít-ra-en mà không hiểu những việc ấy sao? ¹¹Tôi bảo thật: Chúng tôi nói điều mình biết và thuật lại những gì mình thấy, nhưng các ông không chấp nhận những lời chứng của chúng tôi. ¹²Tôi nói những việc dưới đất mà các ông còn không chịu tin, huống hồ khi tôi nói đến những việc trên trời thì làm sao các ông tin? ¹³Người duy nhất đã từng lên trời là Đấng từ trời xuống. Đó là Con Người*.”

¹⁴Xưa kia Mô-se treo con rắn lên trong sa mạc thế nào thì Con Người* cũng phải bị treo lên như thế, ¹⁵để ai tin Ngài đều được sự sống đời đời.

¹⁶Vì Thượng Đế quá yêu nhân loại đến nỗi hi sinh Con Một của Ngài, để ai đặt niềm tin vào Con ấy sẽ không bị chết mất nhưng được sống đời đời. ¹⁷Thượng Đế sai Con Ngài đến thế gian không phải để kết tội thế gian, nhưng để thế gian nhờ Ngài mà được cứu. ¹⁸Ai tin nhận Con Trời sẽ không bị kết tội, nhưng ai không chịu tin thì đã bị kết tội rồi, vì không tin nhận Con Một của Thượng Đế. ¹⁹Họ bị kết tội vì lý do này: Ánh sáng đã đến trong thế gian, nhưng họ không thích ánh sáng. Họ lại ưa bóng tối vì việc làm của họ xấu xa. ²⁰Ai làm ác thì ghét và không thích đến gần ánh sáng vì sợ bị phơi bày việc làm xấu xa của mình. ²¹Nhưng ai đi theo sự

^a2:24 tin họ Nguyên văn: ‘phó thác mình cho họ’

thật thì thích đến với ánh sáng, để ánh sáng bày tỏ rằng việc mình làm là do Thượng Đế hướng dẫn.”^a

Chúa Giê-xu và Giăng Báp-tít

²²Sau đó, Chúa Giê-xu cùng môn đệ đi đến miền Giu-đi-a. Ngài ở đó ít lâu với họ và làm lễ báp-têm. ²³Giăng cũng làm báp-têm ở Ê-nôn, gần Xa-lim vì nơi đó có nhiều nước. Dân chúng kéo đến để chịu lễ báp-têm. ²⁴Lúc ấy Giăng chưa bị tù.

²⁵Vài môn đệ của Giăng cãi nhau với một người Do-thái về nghi lễ tẩy sạch.^b

²⁶Họ đến báo với Giăng, “Người trước kia ở với thầy phía bên kia sông Giô-danh mà thầy đã làm chứng cho, hiện nay cũng đang làm lễ báp-têm và ai nấy đều đến với ông ấy!”

²⁷Giăng đáp, “Chẳng ai nhận được gì mà không phải Trời cho. ²⁸Chính các anh công nhận lời tôi nói, ‘Tôi không phải là Đấng Được Lựa Chọn, mà chỉ là người được sai đến trước để dọn đường cho Ngài mà thôi.’” ²⁹Cô dâu thuộc về chú rể, nhưng người bạn giúp đỡ chú rể đứng chờ và lắng nghe, lòng khắp khởi vui mừng khi nghe tiếng chú rể. Hiện tại tôi cũng vui mừng như thế. ³⁰Ngài phải càng trội hơn, còn tôi phải càng kém đi.”

Đấng từ trời xuống

³¹Đấng từ trời xuống cao trọng hơn tất cả. Ai từ đất ra là thuộc về đất, nói những điều thuộc về đất, nhưng Đấng từ trời xuống cao trọng hơn mọi loài. ³²Ngài nói những điều mình nghe thấy,

^a3:21 *Câu 16–21* Vài học giả cho rằng các câu 16–21 là lời Chúa Giê-xu nói. Còn một số học giả khác thì cho rằng đó là lời của Giăng. ^b3:25 *nghi lễ tẩy sạch* Người Do-thái có những qui tắc về việc rửa rây theo một cách riêng trước khi ăn, trước khi thờ phụng trong đền thờ, hay vào các dịp khác.

nhưng không ai chịu tiếp nhận lời làm chứng của Ngài. ³³Nhưng ai tin nhận lời làm chứng của Ngài thì chứng tỏ rằng Thượng Đế là chân thật. ³⁴Đấng mà Thượng Đế sai đến nói ra những lời của Thượng Đế vì Thượng Đế ban cho Ngài đầy đầy Thánh Linh*. ³⁵Cha yêu Con nên giao tất cả mọi sự cho Con. ³⁶Ai tin Con thì được sống đời đời; còn ai không vâng phục Con thì sẽ chẳng có sự sống, trái lại cơn thịnh nộ của Thượng Đế hiện đang đè nặng trên người ấy.

Chúa Giê-xu và người đàn bà Xa-ma-ri

4 ¹Khi Chúa Giê-xu biết việc người Pha-ri-xi* nghe đồn Ngài chiêu mộ và làm lễ báp-têm cho nhiều người hơn Giăng, ²thật ra không phải Chúa Giê-xu mà là các môn đệ Ngài làm lễ báp-têm, ³thì liền rời miền Giu-đi-a trở về miền Ga-li-lê. ⁴Trên đường về Ngài phải băng qua xứ Xa-ma-ri.

⁵Đến một thị trấn thuộc xứ Xa-ma-ri gọi là Xi-kha, gần thửa ruộng mà Gia-cốp cho Giô-xép, con mình. ⁶Ở đó có cái giếng Gia-cốp. Mỗi một vì đi đường xa, nên Chúa Giê-xu ngồi nghỉ chân bên giếng. Lúc ấy khoảng giữa trưa. ⁷Có một người đàn bà Xa-ma-ri đến giếng để lấy nước. Chúa Giê-xu nói với chị, “Chị làm ơn cho tôi xin chút nước uống.” ⁸Chuyện xảy ra khi các môn đệ Ngài đang vào phố mua thức ăn.

⁹Người đàn bà Xa-ma-ri trả lời, “Ơ kìa, ông là đàn ông Do-thái mà tại sao lại xin nước uống ở tôi là đàn bà Xa-ma-ri?” Người Do-thái không thích tiếp xúc với người Xa-ma-ri.

¹⁰Chúa Giê-xu đáp, “Nếu chị biết được ơn lành từ Thượng Đế là gì và biết người xin chị nước uống là ai, chắc hẳn chị sẽ xin và người ấy sẽ cho chị nước uống.”

¹¹Chị hỏi, “Thưa ông, giếng thì sâu mà ông lại không có gàu để múc, thế

ông lấy nước sống ấy ở đâu? ¹²Tổ tiên chúng tôi là Gia-cốp* đã để lại cho chúng tôi giếng này; chính ông ấy cùng con cháu và bầy gia súc đều uống nước từ đó. Ông lớn hơn Gia cốp à?”

¹³Chúa Giê-xu đáp, “Ai uống nước này rồi sẽ còn khát mãi, ¹⁴nhưng người nào uống nước tôi cho sẽ không bao giờ khát nữa. Nước tôi cho người ấy sẽ trở thành một suối nước tuôn trào từ bên trong và dẫn đến sự sống đời đời.”

¹⁵Chị thưa, “Xin ông làm ơn cho tôi nước ấy đi để tôi không khát nữa và khỏi cần đến đây lấy nước.”

¹⁶Chúa Giê-xu bảo, “Chị về gọi chồng chị đến đây.”

¹⁷Chị đáp, “Tôi không có chồng.”

Chúa Giê-xu tiếp, “Chị nói không có chồng là đúng lắm. ¹⁸Thật ra chị đã có năm đời chồng rồi, còn người đàn ông mà chị đang chung sống cũng chẳng phải là chồng chị. Chị đã nói thật.”

¹⁹Chị đáp, “Thưa ông, tôi nhận thấy ông là nhà tiên tri. ²⁰Tổ tiên chúng tôi thờ phụng trên núi này, còn người Do-thái các ông thì lại cho rằng nơi phải thờ phụng là Giê-ru-sa-lem.”

²¹Chúa Giê-xu bảo, “Chị tin tôi đi. Đến lúc người ta không còn thờ phụng Cha trên núi này hay tại Giê-ru-sa-lem nữa. ²²Người Xa-ma-ri không biết điều mình thờ phụng; nhưng chúng tôi biết điều chúng tôi thờ phụng vì sự cứu rỗi đến từ người Do-thái. ²³Đã đến lúc mọi người thờ phụng chân thật sẽ thờ phụng Cha bằng tâm linh và sự thật. Thời điểm đó đã đến rồi. Chị thấy không, Cha đang tìm kiếm những kẻ thờ phụng như thế. ²⁴Thượng Đế là linh thần nên ai thờ phụng Ngài phải dùng tâm linh và lòng thành thật.”

²⁵Người đàn bà thưa, “Tôi biết Đấng Mê-si sắp đến.” Mê-si có nghĩa là Đấng Cứu Thế. “Khi Ngài đến, Ngài sẽ giải thích mọi việc cho chúng ta.”

²⁶Chúa Giê-xu bảo, “Đấng ấy chính là tôi đây, người đang nói chuyện với chị.”

²⁷Lúc đó các môn đệ Ngài cũng từ phố vừa về tới. Họ sững sốt khi thấy Ngài nói chuyện với một người đàn bà. Tuy nhiên không ai hỏi Ngài, “Thầy cần gì?” hoặc “Sao thầy nói chuyện với chị ấy?”

²⁸Chị bỏ bầu nước lại, trở vào thành bảo dân chúng, ²⁹“Ra mà xem một người đã nói vanh vách hết tất cả những gì tôi làm. Biết đâu chừng ông ta là Đấng Cứu Thế?” ³⁰Do đó dân chúng lũ lượt từ thành kéo nhau ra gặp Chúa Giê-xu.

³¹Trong khi ấy các môn đệ nài nỉ Chúa Giê-xu, “Mời thầy ăn một chút.”

³²Nhưng Chúa Giê-xu đáp, “Ta có một thức ăn mà các con không biết.”

³³Các môn đệ hỏi nhau, “Có ai mang thức ăn cho thầy rồi sao?”

³⁴Chúa Giê-xu đáp, “Thức ăn của ta tức là làm theo ý muốn của Đấng sai ta đến và làm xong công việc Ngài. ³⁵Các con hay nói, ‘Còn bốn tháng nữa là tới mùa gặt.’ Nhưng ta bảo các con, hãy mở mắt nhìn cánh đồng; lúa đã chín, sẵn sàng để gặt rồi! ³⁶Thợ gặt được trả công và đang thu góp mùa màng vào sự sống đời đời. Vì thế mà cả người trồng lẫn người gặt đều vui chung. ³⁷Câu ngạn ngữ nói đúng, ‘Người này gieo, kẻ kia gặt.’ ³⁸Ta sai các con đến gặt một loại hoa màu mà các con không phải bỏ công lao. Người khác đã ra sức, còn các con vào hưởng công lao của họ.”

³⁹Có nhiều người Xa-ma-ri ở thành ấy tin Chúa Giê-xu qua lời làm chứng của người đàn bà rằng, “Người kể vanh vách mọi điều tôi làm.” ⁴⁰Lúc các người Xa-ma-ri ra gặp Ngài thì nài nỉ Ngài ở lại với họ, nên Chúa Giê-xu nhận lời và ở lại tại đó hai ngày. ⁴¹Có thêm nhiều người nữa tin, sau khi nghe những lời dạy của Ngài.

⁴²Họ bảo chị, “Luc đầu chúng tôi tin, vì lời làm chứng của chị, nhưng bây giờ chúng tôi tin vì chúng tôi đã nghe Ngài tận tai và biết chắc rằng người nầy quả thật là Đấng Cứu Thế của nhân loại.”

Chúa Giê-xu chữa lành con trai một sĩ quan

(Ma 8:5–13; Lu 7:1–10)

⁴³Hai ngày sau, Chúa Giê-xu rời nơi ấy đi đến miền Ga-li-lê. ⁴⁴Ngài đã từng nói là không có nhà tiên tri nào được tôn trọng nơi quê hương mình cả. ⁴⁵Khi đến miền Ga-li-lê, dân chúng nơi ấy tiếp đón Ngài, vì họ đã chứng kiến mọi việc Ngài làm trong lễ Vượt Qua*, và họ cũng có mặt tại đó.

⁴⁶Chúa Giê-xu trở lại viếng thành Ca-na thuộc Ga-li-lê, nơi Ngài đã biến nước thành rượu. Một sĩ quan cao cấp của nhà vua ở thành Ca-bê-nâm có đứa con trai đang lâm bệnh. ⁴⁷Khi nghe Chúa Giê-xu từ Giu-đi-a đã trở về Ga-li-lê, ông liền đi đón và van xin Ngài đến Ca-bê-nâm chữa lành cho con mình đang hấp hối. ⁴⁸Chúa Giê-xu bảo, “Tại sao các ông luôn luôn phải thấy dấu kỳ và phép lạ* thì mới chịu tin?”

⁴⁹Viên sĩ quan nài nỉ, “Xin Ngài làm ơn đến trước khi con tôi chết.”

⁵⁰Chúa Giê-xu bảo, “Ông cứ về đi. Con của ông sẽ sống.”

Viên sĩ quan đó tin lời Chúa Giê-xu bảo và đi về. ⁵¹Trên đường về thì các đầy tớ ra đón và báo tin, “Con của chủ khỏi bệnh rồi!”

⁵²Ông hỏi họ, “Con tôi bắt đầu hết bệnh vào giờ nào?”

Họ đáp, “Khoảng một giờ trưa hôm qua, cơn sốt dứt.”

⁵³Người cha liền nhớ lại đó chính là giờ mà Chúa Giê-xu bảo, “Con của ông sẽ sống!” Nên ông và cả nhà đều tin nhận Ngài.

⁵⁴Đó là phép lạ* thứ nhì mà Chúa Giê-xu làm sau khi từ miền Giu-đi-a trở về Ga-li-lê.

Chúa Giê-xu chữa lành người bệnh ở hồ

5 ¹Sau đó, Chúa Giê-xu lên thành Giê-ru-sa-lem để dự một lễ đặc biệt của người Do-thái. ²Ở Giê-ru-sa-lem có một hồ nước với năm vòm cửa có mái che; hồ đó gọi là Bết-xa-tha* theo tiếng Do-thái* và nằm gần Cổng Chiên. ³Vô số người bệnh nằm la liệt dưới các vòm cửa cạnh hồ. Từ người mù, què cho đến bại xuội. ^{4a} ⁵Có một người bị bệnh bại hơn ba mươi tám năm trời đang nằm đó. ⁶Khi Chúa Giê-xu nhìn thấy thì biết ông đã liệt giường lâu lắm rồi, nên Ngài hỏi, “Ông có muốn lành bệnh không?”

⁷Người bệnh đáp, “Thưa ông, tôi chẳng có ai giúp bỏ tôi xuống hồ khi nước động. Lần nào tôi tìm cách xuống hồ là đã có người khác xuống trước rồi.”

⁸Chúa Giê-xu liền bảo, “Ông hãy đứng dậy, cuốn chăn chiếu đi.” ⁹Lập tức người bệnh được lành. Ông liền cuốn chăn chiếu lại và bắt đầu bước đi. Chuyện xảy ra nhằm ngày Sa-bát*.

Người Do-thái chống đối

¹⁰Vì thế, các người Do-thái bảo người được chữa lành rằng, “Hôm nay là ngày Sa-bát, anh ôm chăn chiếu đi như thế là phạm luật.”

¹¹Nhưng anh trả lời, “Người đã chữa tôi lành bảo tôi, ‘Hãy cuốn chăn chiếu mà đi.’”

45:4 *Câu 3 và 4* Cuối câu 3, một vài bản bản Hi-lạp ghi thêm, “và họ chờ nước quấy động.” Một vài bản khác thêm câu 4: “Thỉnh thoảng một thiên sứ của Chúa đáp xuống hồ quấy động nước. Sau đó hễ ai là người đầu tiên xuống hồ thì dù cho mắc bệnh gì cũng đều được lành.”

¹²Họ hỏi, “Người nào bảo anh cuốn chân chiếu rồi đi?”

¹³Nhưng người được chữa lành không biết ai vì nơi đó có đông người, còn Chúa Giê-xu đã trà trộn vào đám đông và đi khỏi rồi.

¹⁴Sau đó Chúa Giê-xu gặp ông trong đền thờ* thì Ngài bảo, “Bây giờ ông được lành bệnh rồi; đừng phạm tội nữa, nếu không sẽ có điều tệ hại hơn nữa xảy đến cho ông đó.”

¹⁵Ông ta liền đi bảo các người Do-thái rằng Chúa Giê-xu là người đã chữa lành cho mình.

¹⁶Họ liền tìm cách gây sự với Ngài vì Ngài dám chữa bệnh trong ngày Sa-bát*. ¹⁷Nhưng Chúa Giê-xu bảo họ, “Cha ta luôn luôn làm việc, cho nên ta cũng làm việc.”

¹⁸Lời ấy khiến các người Do-thái càng kiếm cách giết Ngài. Họ nói “Tên Giê-xu trước đã phạm luật ngày Sa-bát* mà bây giờ lại dám gọi Thượng Đế là Cha mình, tự làm ra mình ngang hàng với Trời!”

Chúa Giê-xu có thẩm quyền của Thượng Đế

¹⁹Nhưng Chúa Giê-xu bảo họ, “Ta nói thật với các người: Con không tự mình làm điều gì được. Con chỉ làm điều Con thấy Cha làm. Điều gì Cha làm, Con cũng làm giống như thế. ²⁰Vì Cha yêu Con nên cho Con thấy mọi điều Cha làm. Ngài sẽ còn cho Con thấy nhiều điều lớn hơn thế này nữa để các người kinh ngạc. ²¹Vì Cha khiến kẻ chết sống lại và ban sự sống cho họ, nên Con cũng sẽ ban sự sống cho kẻ nào Ngài muốn. ²²Thật ra, Cha không xét xử ai nhưng đã giao toàn quyền xét xử cho Con, ²³để mọi người sẽ tôn kính Con như đã tôn kính Cha. Ai không tôn kính Con cũng không tôn kính Cha là Đấng đã sai Con đến.

²⁴“Ta bảo thật, ai nghe lời ta và tin Đấng đã sai ta đến, thì được sự sống đời đời. Người đó không bị kết tội, nhưng vượt từ chết qua sống. ²⁵Ta bảo thật, đến lúc mà những người chết nghe tiếng Con của Thượng Đế sẽ được sống. Thời kỳ ấy nay đã đến rồi. ²⁶Vì Cha là nguồn sống, nên Ngài khiến cho Con cũng trở nên nguồn sống. ²⁷Cha đã giao cho con quyền xét xử, vì Ngài là Con Người*. ²⁸Đừng ngạc nhiên về điều này; đến lúc mọi người chết trong mồ mả sẽ nghe tiếng Ngài. ²⁹Họ sẽ bước ra khỏi mộ. Ai làm lành sẽ thức dậy để được sống đời đời, còn ai làm ác cũng sẽ thức dậy để chịu kết tội.

Chúa Giê-xu là Con Thượng Đế

³⁰“Tự mình ta không thể làm được gì. Ta phán đoán theo điều ta nghe nên sự phán đoán của ta là công bằng. Ta không tìm cách làm vừa lòng mình, nhưng vừa lòng Đấng sai ta đến.

³¹“Nếu ta tự làm chứng về mình thì lời làm chứng ta không giá trị gì. ³²Nhưng có một người khác làm chứng về ta và ta biết rằng lời chứng của người ấy về ta có giá trị.

³³“Các người đã cho người đến gặp Giăng và ông ta đã cho các người biết sự thật. ³⁴Không phải ta cần lời chứng của Giăng; ta nói những điều này để các người được cứu. ³⁵Giăng như một cái đèn cháy sáng, còn các người vui lòng tạm nhận ánh sáng của Giăng.

³⁶“Nhưng có một lời chứng về ta còn lớn hơn lời chứng của Giăng nữa. Những gì Cha giao cho ta làm chứng tỏ rằng Ngài đã sai ta đến. ³⁷Chính Cha, Đấng đã sai ta đến làm chứng cho ta. Các người chưa nghe tiếng Ngài và chưa hề thấy mặt Ngài. ³⁸Những lời dạy của Ngài không ở trong lòng các người vì các người không chịu tin Đấng

Cha sai đến. ³⁹Các người tra xem Thánh Kinh, vì tin rằng nhờ đó mà các người sẽ được sống đời đời. Chính Thánh Linh làm chứng về ta. ⁴⁰Tuy nhiên các người không chịu đến cùng ta để được sống!

⁴¹“Ta không cần lời ca tụng của loài người. ⁴²Nhưng ta biết các người chẳng có tình yêu của Thượng Đế trong lòng. ⁴³Ta từ Cha mà đến và nói thay cho Ngài, nhưng các người lại không bằng lòng tiếp nhận ta. Nếu có kẻ khác tự nhận danh mà đến chắc các người sẽ tiếp nhận. ⁴⁴Làm sao các người tin được nếu các người chỉ thích nhận lời ca tụng lẫn nhau mà không hề tìm lời khen ngợi từ Thượng Đế duy nhất? ⁴⁵Đừng làm tưởng rằng ta sẽ tố cáo các người trước mặt Cha. Mô-se, người mà các người đang trông mong, mới chính là người lên án các người. ⁴⁶Nếu các người thật tin Mô-se thì chắc hẳn cũng đã tin ta vì Mô-se đã viết về ta. ⁴⁷Nhưng vì các người không tin điều Mô-se viết, thì làm sao các người tin điều ta nói cho được?”

Hơn năm ngàn người được thiết đãi

(Ma 14:13–21; Mác 6:30–44; Lu 9:10–17)

6 ¹Sau đó, Chúa Giê-xu băng qua hồ Ga-li-lê, hồ này cũng có tên là Ti-bê-ri-át. ²Có rất đông người đi theo Ngài vì họ đã thấy nhiều phép lạ* chữa bệnh của Ngài. ³Chúa Giê-xu lên một ngọn đồi và ngồi với các môn đệ. ⁴Đại lễ Vượt Qua của Do-thái gần đến.

⁵Ngài ngẩng lên thấy một đoàn dân đông đi đến, liền hỏi Phi-líp, “Chúng ta phải mua bánh ở đâu để đủ cho chừng này người ăn đây?” ⁶Ngài hỏi như thế để thử Phi-líp chứ Ngài biết điều Ngài định làm rồi.

⁷Phi-líp đáp, “Tất cả chúng ta phải làm việc nguyên cả tháng mới mua đủ bánh cho mỗi người một ít.”

⁸Một môn đệ khác của Ngài là Anh-rê, em của Xi-môn Phia-rô, báo cáo, ⁹“Đây có một cậu bé có năm ổ bánh lúa mạch và hai con cá nhỏ. Nhưng đông thế này làm sao cho đủ?”

¹⁰Chúa Giê-xu nói, “Bảo dân chúng ngồi xuống đi.” Nơi đó có nhiều cỏ. Trong số những người ngồi, nếu chỉ tính phái nam thì có khoảng năm ngàn. ¹¹Chúa Giê-xu cầm lấy bánh, tạ ơn Thượng Đế và phân phát cho mọi người ngồi đó. Ngài cũng phân phát cá, ai muốn ăn bao nhiêu cũng được.

¹²Sau khi mọi người ăn no nê rồi thì Ngài bảo các môn đệ, “Lượm hết những miếng bánh thừa và cá vụn để khỏi phí phạm.” ¹³Cho nên họ lượm được đầy mười hai giỏ các miếng thừa từ năm ổ bánh lúa mạch.

¹⁴Sau khi chứng kiến phép lạ* này mà Chúa Giê-xu đã làm, thì dân chúng bảo nhau, “Đây đúng là nhà tiên tri phải đến thế gian!”

¹⁵Chúa Giê-xu biết họ định ép Ngài, tôn làm vua, liền lánh đi vào trong núi một mình.

Chúa Giê-xu đi trên mặt nước

(Ma 14:22–27; Mác 6:45–52)

¹⁶Chiều đến, các môn đệ của Chúa Giê-xu đi xuống hồ Ga-li-lê. ¹⁷Trời tối rồi mà Ngài vẫn chưa trở lại với các môn đệ. Họ liền lên một chiếc thuyền chèo trở lại bờ bên kia về hướng thành Ca-bê-nam. ¹⁸Lúc đó có cơn gió mạnh thổi, làm dậy sóng ào ào trên mặt hồ. ¹⁹Chèo được khoảng bốn năm cây số bỗng họ thấy Chúa Giê-xu đi trên mặt nước tiến về phía thuyền. Họ hốt hoảng. ²⁰Nhưng Ngài trấn an, “Đừng sợ! Ta đây mà!” ²¹Họ liền mừng, rước Ngài vào thuyền. Lập tức thuyền cập bờ đúng nơi họ định đến.

Dân chúng đi tìm Chúa Giê-xu

²²Hôm sau đoàn dân đã ở bờ hồ bên kia, biết Chúa Giê-xu không có xuống thuyền đi chung với các môn đệ, vì họ ra đi mà không có Ngài đi chung. Hơn nữa, dân chúng biết ở đó chỉ có một chiếc thuyền mà thôi. ²³Tuy nhiên, sau đó có các thuyền khác từ hồ Ti-bê-ri-át cập bờ gần nơi dân chúng ăn, sau khi Chúa tạ ơn. ²⁴Vì thấy Chúa Giê-xu và các môn đệ không có ở đó, nên dân chúng liền lên thuyền chèo qua Ca-bê-nam tìm Ngài.

Chúa Giê-xu là bánh sự sống

²⁵Khi tìm được Ngài ở bờ hồ bên kia, họ hỏi Ngài, “Thưa thầy, thầy đến đây khi nào?”

²⁶Chúa Giê-xu đáp, “Ta bảo thật, các người tìm ta chẳng phải vì thấy các phép lạ* ta làm mà chỉ vì được ăn no nê. ²⁷Đừng phí sức cho thứ đồ ăn bị hư hỏng, nhưng hãy ra công vì thứ đồ ăn còn tươi mãi và dẫn đến sự sống đời đời. Đó là thứ đồ ăn mà Con Người* sẽ cho các người vì Thượng Đế, Cha Ngài, đã cho Ngài quyền ấy.”

²⁸Họ hỏi, “Thế thì Thượng Đế muốn chúng tôi làm gì?”

²⁹Chúa Giê-xu đáp, “Điều Thượng Đế muốn các người làm là tin nhận Đấng Ngài sai đến.”

³⁰Họ hỏi, “Thầy làm phép lạ* gì để chúng tôi thấy và tin? Nếu chúng tôi thấy phép lạ thì chúng tôi sẽ tin thầy. Thầy làm được gì? ³¹Tổ tiên chúng tôi ăn bánh ma na trong sa mạc như Thánh Kinh ghi, ‘Ông ta cho họ ăn bánh từ trời xuống.’”

³²Chúa Giê-xu đáp, “Ta bảo thật, không phải Mô-se cho các người bánh từ trời xuống đâu, nhưng chính Cha ta cho các người bánh thật từ trời xuống. ³³Vì bánh của Thượng Đế là Đấng từ

trời xuống, mang nguồn sống đến cho nhân loại.”

³⁴Họ thưa, “Vậy xin thầy cho chúng tôi bánh ấy luôn luôn!” ³⁵Chúa Giê-xu đáp, “Ta là bánh của sự sống. Ai đến cùng ta sẽ chẳng bao giờ đói, ai tin ta sẽ không bao giờ khát. ³⁶Như ta đã bảo, các ông bà đã thấy ta rồi nhưng vẫn không chịu tin. ³⁷Ai do Cha ta giao cho ta sẽ đến cùng ta, ta không bao giờ xua đuổi họ. ³⁸Vì ta từ trời xuống không phải để làm theo ý ta, mà làm theo ý của Đấng sai ta đến. ³⁹Ý muốn của Đấng đã sai ta đến là ta không được làm mất một người nào mà Ngài đã giao cho, nhưng ta sẽ khiến họ sống lại trong ngày cuối cùng. ⁴⁰Đây là ý muốn Cha: Ai nhìn thấy Con và tin Ngài thì được sự sống đời đời. Ta sẽ khiến họ sống lại trong ngày cuối cùng.”

⁴¹Nhưng vì Ngài nói, “Ta là bánh từ trời xuống,” nên dân chúng xầm xì về Ngài. ⁴²Họ bảo nhau, “Ông này là Giê-xu, con Giô-xép phải không? Chúng ta biết rõ cha mẹ ông ta, sao ông ta dám xưng, ‘Ta từ trời xuống?’”

⁴³Nhưng Chúa Giê-xu đáp, “Các người đừng xầm xì với nhau làm gì. ⁴⁴Cha là Đấng đã sai ta đến. Không ai có thể đến với ta nếu Cha không dẫn họ đến; còn ta sẽ khiến người ấy sống lại trong ngày cuối cùng. ⁴⁵Các nhà tiên tri đã viết, ‘Mọi người sẽ được Thượng Đế dạy bảo.’^a Người nào vâng lời Cha và học theo Cha đều đến cùng ta. ⁴⁶Chưa hề có ai thấy Cha trừ ra Đấng từ Thượng Đế đến, là đã thấy Ngài mà thôi. ⁴⁷Ta bảo thật, ai tin đều được sống đời đời. ⁴⁸Ta là bánh ban sự sống. ⁴⁹Tổ tiên các người ăn ma-na trong sa mạc nhưng vẫn chết. ⁵⁰Đây là bánh từ trời xuống. Ai ăn bánh này sẽ không chết

^a6:45 ‘Mọi người ... dạy bảo’ Ê-sai 54:13.

nữa. ⁵¹Ta là bánh sống từ trời xuống. Ai ăn bánh này sẽ sống mãi. Bánh đó là thịt ta mà ta sẽ cho để thế gian nhờ đó mà sống.”

⁵²Thế là người Do-thái bắt đầu cãi nhau rằng, “Người này làm sao lấy thịt mình cho chúng ta ăn được?”

⁵³Chúa Giê-xu nói với họ, “Ta bảo thật, các người phải ăn thịt và uống huyết Con Người*, nếu không sẽ chẳng nhận được sự sống trong các người đâu. ⁵⁴Ai ăn thịt ta và uống huyết ta sẽ nhận được sự sống đời đời. Ta sẽ khiến người ấy sống lại trong ngày cuối cùng. ⁵⁵Vì thịt ta chính là thức ăn, huyết ta chính là thức uống. ⁵⁶Ai ăn thịt ta và uống huyết ta thì sống trong ta và ta sống trong người ấy. ⁵⁷Cha Hằng Sống đã sai ta đến và ta sống là nhờ Ngài. Vì thế, ai ăn nuốt ta cũng sẽ sống bởi ta. ⁵⁸Ta không phải như bánh mà tổ tiên các người đã ăn rồi chết. Ta là bánh từ trời xuống, ai ăn bánh này sẽ sống mãi.” ⁵⁹Chúa Giê-xu nói những điều ấy khi đang dạy dỗ trong hội đường* ở thành Ca-bê-nam.

Lời Hằng Sống

⁶⁰Khi các môn đệ Ngài nghe thế thì nhiều người bảo, “Lời dạy này thật khó, ai mà nghe được?”

⁶¹Biết họ đang bàn tán nhau về lời dạy ấy nên Ngài hỏi, “Có phải lời dạy này làm các con khó chịu không? ⁶²Nếu các con thấy Con Người* trở lên nơi xuất xứ của Ngài thì sao? ⁶³Chính thần linh cho sự sống, còn xác thịt chẳng ích gì. Những lời ta đã nói cùng các con là thần linh và sự sống. ⁶⁴Tuy nhiên có vài người trong các con không chịu tin.” Ngài nói vậy vì ngay từ đầu Chúa Giê-xu đã biết trước những ai không tin Ngài và ai là kẻ phản Ngài. ⁶⁵Ngài tiếp, “Chính vì vậy mà ta đã bảo các

con ‘Chẳng ai có thể đến cùng ta được nếu Thượng Đế không đưa đến.’”

⁶⁶Sau khi Chúa Giê-xu nói thế thì nhiều môn đệ rút lui, không đi theo Ngài nữa.

⁶⁷Chúa Giê-xu hỏi mười hai môn đệ, “Còn các con cũng muốn rút lui không?”

⁶⁸Xi-môn Phia-rô thưa, “Thưa Chúa, chúng con biết đến với ai? Chúa có lời của sự sống đời đời. ⁶⁹Chúng con tin và biết rằng thầy là Đấng Thánh mà Thượng Đế sai đến.”

⁷⁰Chúa Giê-xu tiếp, “Có phải ta chọn tất cả là mười hai người trong các con không? Thế mà một người trong các con là quỷ!” ⁷¹Ngài muốn nói đến Giu-đa, con của Xi-môn Ít-ca-ri-ốt, là một trong số mười hai người về sau phản Ngài.

Các em Chúa Giê-xu không chịu tin

7 ¹Sau đó, Chúa Giê-xu đi quanh miền Ga-li-lê. Ngài tránh miền Giu-đia vì các người Do-thái ở đó tìm cách giết Ngài. ²Lễ Lều Tạm* của dân Do-thái gần đến, ³nên các em Ngài bảo, “Anh hãy rời vùng này, đi đến miền Giu-đia, để cho các người theo anh ở đó cũng được thấy những phép lạ* anh làm nữa. ⁴Ai muốn được người ta biết đến thì không giấu diếm điều mình làm. Vì anh đã làm những điều lạ lùng này thì phải cho thiên hạ biết đến anh chứ!” ⁵Ngay đến chính các em Ngài cũng không tin Ngài. ⁶Chúa Giê-xu bảo họ, “Thì giờ chưa tiện cho anh, nhưng với các em thì giờ lúc nào cũng thuận tiện. ⁷Thế gian không thể ghét các em được, nhưng thế gian ghét anh vì anh chỉ ra những điều ác họ làm. ⁸Thôi các em lên dự lễ đi. Anh không đi lần này đâu vì thì giờ chưa tiện cho anh.” ⁹Nói xong, Ngài ở nán lại miền Ga-li-lê.

¹⁰Tuy nhiên, sau khi các em Ngài đã đi lên dự lễ thì Chúa Giê-xu cũng lên

nhưng đi kín đáo, không để ai thấy. ¹¹Các người Do-thái đi tìm Ngài trong kỳ lễ hỏi rằng, “Ông ta đâu rồi?”

¹²Có nhiều lời xâm xì trong quần chúng về Ngài. Người thì nói, “Ông ta là người tốt.” Kẻ khác thì bảo, “Không, ông ta bịp dân chúng đó thôi.” ¹³Nhưng không ai dám bàn tán công khai về Ngài vì họ sợ các người Do-thái.

Chúa Giê-xu dạy trong kỳ lễ

¹⁴Giữa kỳ lễ^a, Chúa Giê-xu đi vào đền thờ* giảng dạy. ¹⁵Các người Do-thái rất kinh ngạc và hỏi nhau, “Làm sao mà người này biết quá nhiều như thế, trong khi chưa bao giờ đặt chân đến trường?”

¹⁶Chúa Giê-xu đáp, “Những điều ta dạy không phải tự ta mà do Đấng đã sai ta đến. ¹⁷Ai làm theo ý muốn Thượng Đế sẽ biết rằng điều ta dạy là do Thượng Đế hay tự ý ta. ¹⁸Ai dạy theo ý riêng thì chỉ tìm vinh dự cho mình thôi. Nhưng ai tìm vinh dự cho Đấng sai mình đến là người ngay thật, trong người ấy không có điều gì giả dối. ¹⁹Mô-se đã ban hành Luật Lệ cho các người nhưng không ai trong các người tôn trọng Luật Lệ. Tại sao các người tìm cách giết ta?”

²⁰Họ trả lời, “Ông bị quỷ ám. Ai tìm cách giết ông?”

²¹Chúa Giê-xu đáp, “Ta làm một phép lạ* mà các người đều kinh ngạc. ²²Mô-se ban cho các người luật về phép cắt dương bì*. Thật ra không phải Mô-se cho các người luật ấy mà là các tổ tiên. Cho nên các người cắt dương bì trong ngày Sa-bát*. ²³Nếu các người làm lễ cắt dương bì trong ngày Sa-bát để khỏi vi phạm luật lệ Mô-se thì tại sao các người bắt bình khi ta khiến một

bệnh nhân hoàn toàn bình phục trong ngày Sa-bát? ²⁴Đừng phán đoán theo bề ngoài mà hãy phán đoán cho đúng.”

Chúa Giê-xu có phải là Đấng Cứu Thế không?

²⁵Một vài người ở Giê-ru-sa-lem hỏi, “Đây có phải là người mà họ tìm cách giết không? ²⁶Thế sao ông ta công khai giảng dạy mà chẳng ai làm gì cả? Không chừng các nhà lãnh đạo biết chắc rằng ông ta là Đấng Cứu Thế. ²⁷Khi Đấng Cứu Thế đến sẽ không ai biết Ngài từ đâu đến, chứ còn người này thì chúng ta biết rõ gốc gác.”

²⁸Đang khi dạy trong đền thờ* thì Chúa Giê-xu kêu lên, “Các người biết ta và cũng biết ta từ đâu đến. Ta không tự lấy quyền mình mà đến. Đấng đã sai ta đến là chân thật. Các người không biết Ngài ²⁹nhưng ta biết Ngài, vì ta từ Ngài mà đến và Ngài là Đấng đã sai ta.”

³⁰Khi nghe như thế thì dân chúng muốn bắt Chúa Giê-xu nhưng không ai dám ra tay vì thời điểm của Ngài chưa đến. ³¹Tuy nhiên có nhiều người trong quần chúng tin Ngài. Họ hỏi nhau, “Khi Đấng Cứu Thế đến, liệu Ngài có làm nhiều phép lạ* hơn người này không?”

Các nhà lãnh đạo tìm cách bắt Chúa Giê-xu

³²Người Pha-ri-xi* nghe quần chúng xì xào như thế về Chúa Giê-xu, liền cùng các giới trưởng tế sai một số lính gác đền thờ đến bắt Ngài. ³³Chúa Giê-xu bảo, “Ta còn ở với các người một thời gian ngắn nữa, rồi ta sẽ trở về cùng Đấng đã sai ta. ³⁴Các người sẽ tìm ta nhưng không gặp được, vì các người không thể đến được nơi ta ở.”

³⁵Người Do-thái hỏi nhau, “Ông này đi đâu mà chúng ta không tìm được? Chẳng lẽ ông ta đi đến các thành phố Hi-lạp có dân ta cư ngụ để giảng cho người Hi-lạp sao? ³⁶Ông ta

^a7:14 lễ Đây là lễ Lều Tạm.

bảo, ‘Các người sẽ tìm ta nhưng không tìm được và rằng các người không thể đến nơi ta ở.’ Như thế nghĩa là gì?”

Chúa Giê-xu giảng về Thánh Linh

³⁷Vào ngày cuối cùng và cũng là ngày quan trọng nhất của kỳ lễ, Chúa Giê-xu đứng dậy kêu lên rằng, “Ai khát hãy đến cùng ta mà uống. ³⁸Người nào tin ta thì suối nước sống sẽ tuôn tràn từ tấm lòng người ấy như Thánh Kinh đã viết.” ³⁹Ngài muốn nói đến Thánh Linh*. Lúc bấy giờ Thánh Linh chưa đến trên ai vì Chúa Giê-xu chưa được hiển vinh. Nhưng sau đó những người tin Ngài sẽ nhận Thánh Linh.

Dân chúng bàn cãi về Thánh Linh

⁴⁰Khi quần chúng nghe Ngài nói như thế thì một số người bảo, “Người này quả thật là nhà tiên tri!”

⁴¹Kẻ khác lại nói, “Ông ta là Đấng Cứu Thế!” Nhưng có người cãi, “Đấng Cứu Thế mà xuất thân từ Ga-li-lê à? ⁴²Thánh Kinh chép rằng Đấng Cứu Thế sẽ thuộc dòng vua Đa-vít* và xuất thân ở Bết-lê-hem, thị trấn mà vua Đa-vít đã cư ngụ.” ⁴³Cho nên dân chúng bắt đồng ý với nhau về Ngài.

⁴⁴Có vài người trong vòng họ muốn bắt Ngài, tuy nhiên không ai dám đụng đến Ngài.

Các lính tự Do-thái không chịu tin

⁴⁵Khi các lính gác đền thờ* trở về, các giới trưởng tế và người Pha-ri-xi* hỏi, “Sao mấy anh không giải ông ta đến?”

⁴⁶Toán lính trả lời, “Chưa hề có ai ăn nói như người này!”

⁴⁷Mấy người Pha-ri-xi* bảo, “Chắc mấy anh cũng bị ông Giê-xu gạt gẫm rồi chứ gì! ⁴⁸Hay là có ai trong giới lãnh đạo hoặc người Pha-ri-x tin theo

ông ta rồi sao? Không thể được! ⁴⁹Đám dân này chẳng biết gì về Luật Lệ* cả, thật đáng bị Thượng Đế nguyên rủa!”

⁵⁰Ni-cô-đem, thuộc nhóm Pha-ri-xi*, là người trước đây đã đến thăm Chúa Giê-xu, có mặt^a ở đó. Ông lên tiếng, ⁵¹“Luật chúng ta không thể buộc tội ai trước khi nghe người ấy tự bênh vực để biết những gì người ấy làm.”

⁵²Họ đáp, “Vậy ra ông cũng xuất thân từ Ga-li-lê à! Ông hãy nghiên cứu Thánh Kinh đi, sẽ thấy không có nhà tiên tri nào từ Ga-li-lê ra cả.”

⁵³Rồi ai về nhà vậy.

Người đàn bà bị bắt quả tang phạm tội ngoại tình

8 ¹Chúa Giê-xu lên núi Ô-liu*. ²Sáng hôm sau Ngài trở lại đền thờ* thì dân chúng tụ tập xung quanh. Ngài liền ngồi xuống dạy dỗ họ. ³Lúc ấy, các giáo sư luật và người Pha-ri-xi* dẫn đến một người đàn bà bị bắt quả tang phạm tội ngoại tình. Họ bắt chị đứng trước mặt mọi người ⁴rồi hỏi Chúa Giê-xu, “Thưa thầy, chị này bị bắt quả tang đang phạm tội ngoại tình. ⁵Luật Mô-se qui định rằng hạng đàn bà như thế phải bị ném đá chết. Còn thầy thì nghĩ chúng tôi phải làm gì?” ⁶Họ hỏi như thế cốt ý gài bẫy Ngài để có cơ tố cáo Ngài. Nhưng Chúa Giê-xu cúi xuống lấy ngón tay viết trên đất. ⁷Vì họ vẫn tiếp tục hỏi mãi, Ngài ngược lên bảo, “Ai ở đây chưa hề phạm tội thì hãy ném viên đá đầu tiên vào chị này.” ⁸Rồi Ngài lại cúi xuống viết trên đất.

⁹Ai nghe thế cũng lần lượt bỏ ra hết, già trước rồi đến trẻ. Chúa Giê-xu ở lại một mình, còn người đàn bà vẫn đang đứng trước mặt Ngài. ¹⁰Ngài ngẩng lên

^a7:50 Ni-cô-đem ... có mặt Câu chuyện Ni-cô-đem đến thăm Chúa Giê-xu được chép trong Giảng 3:1–21.

hỏi chị, “Họ đâu cả rồi chị? Không ai buộc tội chị sao?”

¹¹Chị đáp, “Thưa thầy, không ai cả.”

Chúa Giê-xu bảo, “Tôi cũng không buộc tội chị. Thôi chị về đi, từ nay trở đi đừng phạm tội nữa.”^a

Chúa Giê-xu là ánh sáng của trần gian

¹²Sau đó Chúa Giê-xu nói chuyện với dân chúng. Ngài tuyên bố, “Ta là ánh sáng của trần gian. Ai theo ta sẽ không sống trong tối tăm nhưng có ánh sáng của sự sống.”

¹³Người Pha-ri-xi* nói với Ngài, “Khi thầy tự làm chứng cho mình thì lời chứng của thầy không có giá trị gì.”

¹⁴Chúa Giê-xu đáp, “Mặc dù ta làm chứng về ta, nhưng những điều ta nói là thật, vì ta biết ta từ đâu đến và sẽ đi đâu. Các người không biết ta từ đâu đến và sẽ đi đâu. ¹⁵Các người phán đoán theo tiêu chuẩn loài người. Còn ta không phán đoán ai. ¹⁶Nhưng hễ ta phán đoán thì phán đoán của ta là đúng, vì ta không tự mình hành động; Cha ta, là Đấng sai ta đến, làm chứng cho ta. ¹⁷Luật các người qui định rằng khi hai nhân chứng cùng khai giống nhau thì các người phải chấp nhận lời chứng ấy. ¹⁸Ta là nhân chứng thứ nhất cho ta, và Cha ta tức Đấng sai ta đến, là nhân chứng thứ hai.”

¹⁹Họ hỏi, “Cha thầy ở đâu?”

Chúa Giê-xu đáp, “Các người không biết ta, cũng không biết Cha ta. Nếu các người biết ta thì hẳn phải biết Cha ta nữa.” ²⁰Chúa Giê-xu nói những lời ấy khi đang dạy dỗ trong đền thờ*, gần nơi để hộp đựng tiền dâng hiến. Tuy nhiên không ai dám bắt Ngài, vì thời điểm Ngài chưa đến.

^a7:53–8:11 Tất cả các bản Hi-lạp cổ xưa không có phần 7:53–8:11.

Dân chúng hiểu lầm Chúa Giê-xu

²¹Chúa Giê-xu lại dạy dỗ nữa. Ngài bảo họ rằng, “Ta sẽ ra đi, các người sẽ tìm ta nhưng các người sẽ chết trong tội lỗi mình. Các người sẽ không đến được nơi ta đi.”

²²Người Do-thái hỏi nhau, “Ông ta bảo chúng ta không thể đến được nơi ta đi. Vậy ông ta sẽ tự tử à?”

²³Chúa Giê-xu đáp, “Các người thuộc về trần thế, còn ta từ trên cao xuống. Các người thuộc về trần gian này nhưng ta không thuộc về trần gian. ²⁴Vì thế ta đã nói rằng các người sẽ chết trong tội lỗi mình. Thật vậy, các người sẽ chết trong tội lỗi mình, nếu các người không tin ta là Đấng từ trời xuống.”

²⁵Họ hỏi lại, “Vậy ông là ai?”

Chúa Giê-xu đáp, “Ta là Đấng ta đã nói với các người từ lúc đầu. ²⁶Ta có nhiều điều phải nói và phán đoán về các người. Tuy nhiên ta chỉ nói cho thế gian những điều ta đã nghe từ Đấng sai ta đến. Ngài nói ra sự thật.”

²⁷Họ không hiểu là Ngài đang nói với họ về Cha Ngài. ²⁸Nên Chúa Giê-xu tiếp, “Khi các người treo Con Người* lên thì sẽ biết rằng ta là Đấng ấy. Các người sẽ biết rằng ta không làm điều gì tự quyền mình, nhưng chỉ nói điều gì Cha chỉ dạy. ²⁹Đấng sai ta đến ở cùng ta. Ngài không để ta một mình, vì ta luôn luôn làm điều vừa lòng Ngài.” ³⁰Sau khi nghe Chúa Giê-xu nói như thế thì nhiều người tin Ngài.

Giải thoát khỏi tội lỗi

³¹Chúa Giê-xu bảo những người Do-thái đã tin Ngài rằng, “Nếu các người trung thành với lời dạy của ta thì các người sẽ là môn đệ thật của ta. ³²Các người sẽ biết sự thật, và sự thật sẽ giải thoát các người.”

³³Họ đáp, “Chúng tôi là con cháu Áp-ra-ham*, chưa hề làm tội mọi ai.

Tại sao thầy lại nói chúng tôi sẽ được giải thoát?”

³⁴Chúa Giê-xu đáp, “Ta bảo thật, ai phạm tội là tội mọi của tội lỗi. ³⁵Kẻ tội mọi không sống mãi đời với gia đình nhưng con cái thì suốt đời thuộc về gia đình. ³⁶Cho nên nếu Con giải thoát các người, thì các người sẽ thật được tự do. ³⁷Ta biết các người là con cháu Áp-ra-ham*. Nhưng các người tìm cách giết ta, vì các người không chấp nhận lời dạy của ta. ³⁸Ta nói điều ta đã thấy nơi Cha, còn các người làm điều cha các người dặn bảo.”

³⁹Họ đáp, “Cha chúng tôi là Áp-ra-ham.”

Chúa Giê-xu bảo, “Nếu các người thật là con cháu Áp-ra-ham* thì cũng sẽ làm như chính Áp-ra-ham đã làm. ⁴⁰Ta là người nói cho các người biết sự thật mà ta đã nghe từ Thượng Đế, nhưng các người tìm cách giết ta. Áp-ra-ham không hề làm như thế bao giờ! ⁴¹Các người làm giống như điều cha mình đã làm.”

Họ đáp, “Chúng tôi đâu có phải là con hoang. Thượng Đế là Cha chúng tôi. Chúng tôi chỉ có một Cha mà thôi.”

⁴²Chúa Giê-xu bảo họ, “Nếu Thượng Đế là Cha thật của các người thì các người sẽ yêu ta vì ta đến từ Thượng Đế và hiện nay ta đang có mặt tại đây. Ta không lấy quyền mình mà đến, nhưng Thượng Đế đã sai ta đến. ⁴³Các người không hiểu điều ta nói, vì các người không chịu chấp nhận lời dạy của ta. ⁴⁴Các người thuộc về cha mình là ma quỷ, và làm theo ý muốn nó. Từ lúc đầu nó là kẻ giết người và lúc nào cũng nghịch lại sự thật, vì trong nó chẳng hề có sự thật. Khi nó nói dối, nó lộ bản tính thật của nó, vì nó là đứa nói dối và là cha của sự dối trá. ⁴⁵Nhưng vì ta nói sự thật nên các

người không chịu tin. ⁴⁶Có ai trong các người buộc tội ta được không? Nếu ta nói sự thật, tại sao các người không tin ta? ⁴⁷Ai thuộc về Thượng Đế thì nghe lời Thượng Đế. Các người không thuộc về Thượng Đế nên các người không nghe lời Ngài.”

Chúa Giê-xu nói về Ngài và về Áp-ra-ham

⁴⁸Người Do-thái đáp, “Chúng tôi bảo ông là người Xa-ma-ri và bị quỷ ám, có đúng không?”

⁴⁹Chúa Giê-xu trả lời, “Ta không bị quỷ ám. Ta tôn kính Cha ta, còn các người làm nhục ta. ⁵⁰Ta không tìm kiếm uy danh cho riêng mình. Có một Đấng đang tìm uy danh cho ta. Ngài là quan án xét xử. ⁵¹Ta bảo thật, người nào vâng theo lời dạy của ta sẽ chẳng bao giờ chết.”

⁵²Người Do-thái bảo Chúa Giê-xu, “Bây giờ chúng tôi thấy đúng là ông bị quỷ ám! Áp-ra-ham* và các nhà tiên tri cũng đã chết còn ông bảo rằng, ‘Người nào vâng theo lời dạy của ta sẽ chẳng bao giờ chết!’ ⁵³Ông tổ chúng tôi là Áp-ra-ham đã chết; ông dám cho mình lớn hơn Áp-ra-ham sao? Các nhà tiên tri cũng đã chết. Vậy ông tự xưng là ai?”

⁵⁴Chúa Giê-xu đáp, “Nếu ta tự tìm vinh dự cho mình thì vinh dự ấy không có giá trị gì. Đấng tôn cao ta là Cha ta trên trời. Đấng mà các người nhận là Thượng Đế mình. ⁵⁵Các người chưa thật biết Ngài, nhưng ta biết Ngài. Nếu ta nói ta không biết Ngài, thì ta cũng nói dối như các người. Nhưng ta biết Ngài và vâng lời Ngài. ⁵⁶Tổ tiên các người là Áp-ra-ham*, hơn hử mong được thấy ngày ta đến trần gian. Ông đã thấy và mừng rỡ.”

⁵⁷Người Do-thái bảo, “Ông làm sao mà thấy được Áp-ra-ham* trong khi ông chưa đầy năm mươi tuổi?”

⁵⁸Chúa Giê-xu đáp, “Ta bảo thật, trước khi Áp-ra-ham* sinh ra đã có ta.” ⁵⁹Khi nghe Ngài nói thế thì họ liền lượm đá để ném Ngài, nhưng Chúa Giê-xu lẩn tránh và ra khỏi đền thờ*.

Chúa Giê-xu chữa lành người mù từ lúc mới sinh

9 ¹Chúa Giê-xu đang đi đường, Ngài thấy một người mù từ lúc mới sinh. ²Các môn đệ hỏi Ngài, “Thưa thầy, tại tội lỗi của anh nầy hay của cha mẹ mà anh sinh ra đã bị mù?”

³Chúa Giê-xu đáp, “Không phải tại tội của anh hay của cha mẹ mà anh bị mù. Anh bị mù để cho quyền năng của Thượng Đế được bày tỏ trong anh ta. ⁴Trong khi còn ban ngày, chúng ta phải làm việc của Đấng đã sai ta đến. Đêm xuống thì không ai làm việc được. ⁵Trong khi còn ở trong thế gian ta là ánh sáng của thế gian.”

⁶Nói xong Ngài nhổ nước miếng xuống đất trộn thành bùn xúc vào mắt người mù. ⁷Rồi Ngài bảo anh, “Đi đến hồ Xi-lôm rửa đi.” Xi-lôm có nghĩa là ‘người được sai đi.’ Anh đi rửa và khi trở về thì mắt thấy được.

⁸Hàng xóm, láng giềng và những người đã thấy anh thường ăn xin mới hỏi, “Đây có phải là người trước kia vẫn ngồi ăn xin không?”

⁹Người thì nói, “Chính hẳn chứ ai!” Nhưng kẻ khác bảo, “Không, chắc là một người nào giống hẳn thôi.” Anh mù nói, “Chính tôi đây.”

¹⁰Họ hỏi, “Làm sao mà bây giờ anh thấy được?”

¹¹Anh đáp, “Có một ông tên Giê-xu lấy bùn xúc vào mắt tôi rồi bảo tôi đi

rửa ở hồ Xi-lôm. Tôi đi rửa xong liền thấy đường.”

¹²Họ hỏi, “Ông ta đâu?”

Anh đáp, “Tôi không biết.”

Người Pha-ri-xi gạn hỏi về việc chữa lành người mù

¹³Cho nên họ liền dẫn người trước bị mù đến với các người Pha-ri-xi*.

¹⁴Ngày mà Chúa Giê-xu lấy bùn chữa lành anh mù là ngày Sa-bát*. ¹⁵Các người Pha-ri-xi hỏi anh, “Làm sao anh thấy đường được vậy?”

Anh đáp, “Ông ấy lấy bùn xúc vào mắt tôi, tôi rửa xong, bây giờ thấy được.”

¹⁶Vài người Pha-ri-xi* nói rằng, “Người nầy không phải từ Thượng Đế đến đâu, vì không tôn trọng ngày Sa-bát*.”

Nhưng kẻ khác cãi, “Người có tội sao làm được những phép lạ* như thế nầy?” Thế là họ bắt đồng ý và chia phe ra.

¹⁷Họ hỏi người mù, “Anh nghĩ sao về người đã chữa cho anh được sáng mắt?”

Anh đáp, “Ông ta là nhà tiên tri.”

¹⁸Người Do-thái không tin rằng một người trước kia bị mù mà bây giờ lại thấy đường nên họ cho gọi cha mẹ anh đến. ¹⁹Họ hỏi, “Đây có phải là đứa con mà ông bà nói là bị mù không? Sao bây giờ nó thấy được?”

²⁰Cha mẹ anh đáp, “Đúng nó là con chúng tôi, nó bị mù từ lúc mới sinh. ²¹Nhưng chúng tôi cũng không hiểu tại sao bây giờ nó thấy được hoặc ai đã mở mắt cho nó. Các ông hãy hỏi nó đi vì nó lớn rồi, nó tự trả lời được.” ²²Cha mẹ anh nói thế vì sợ người Do-thái. Họ vốn thỏa thuận với nhau rằng, hễ ai xưng nhận Chúa Giê-xu là Đấng Cứu Thế, sẽ bị đuổi ra khỏi hội đường*. ²³Vì thế nên cha mẹ anh mới nói, “Nó lớn rồi, hãy hỏi nó đi.”

²⁴Một lần nữa họ gọi người trước kia bị mù đến bảo, “Anh hãy hứa danh

^{a8:58} đã có ta Tương tự như danh hiệu Thượng Đế dùng trong 3:14.

dự trước mặt Thượng Đế là anh sẽ nói sự thật! Chúng ta biết người này là kẻ tội lỗi.”

²⁵Anh đáp, “Tôi chẳng biết ông ta có tội hay không. Tôi chỉ biết một điều: Trước đây tôi mù, bây giờ tôi thấy được.”

²⁶Họ hỏi, “Ông ta chữa anh như thế nào? Ông ta làm sao mà anh thấy đường trở lại?”

²⁷Anh đáp, “Tôi đã kể cho các ông rồi mà các ông chẳng chịu nghe. Tại sao các ông muốn nghe lần nữa? Hay là các ông cũng muốn làm môn đệ ông ta?”

²⁸Họ mắng anh “Mầy mới là môn đệ của hắn, còn chúng ta là môn đệ của Mô-se. ²⁹Chúng ta biết Thượng Đế phán qua Mô-se; còn người này thì chúng ta không biết từ đâu đến.”

³⁰Anh đáp, “Lạ chưa! Một người đã mở mắt cho tôi thấy đường mà các ông bảo là không biết từ đâu đến! ³¹Chúng ta biết Thượng Đế không nghe lời kẻ có tội, nhưng nghe lời cầu xin của người thờ kính và vâng lời Ngài. ³²Xưa nay chưa hề có ai nghe người nào mở mắt kẻ mù từ thuở mới sinh. ³³Nếu ông này chẳng phải từ Thượng Đế đến chắc chắn không làm gì được đâu.”

³⁴Họ đáp, “Mầy sinh ra tội lỗi ngập đầu mà còn dám lên mặt dạy chúng ta à?” Họ liền đuổi anh ta ra.

Bệnh mù thiêng liêng

³⁵Khi Chúa Giê-xu nghe họ đuổi anh ra, Ngài gặp anh liền hỏi, “Anh có tin nơi Con Người* không?”

³⁶Anh đáp, “Thưa ông, Con Người* là ai để tôi tin?”

³⁷Chúa Giê-xu bảo, “Anh đã gặp Ngài và Con Người* là người đang nói chuyện với anh.”

³⁸Anh kêu lên, “Lạy Chúa, tôi tin.” Rồi liền quì xuống bái lạy Ngài.

³⁹Chúa Giê-xu nói, “Ta đến để xét xử thế gian. Ta đến để kẻ mù^a được thấy, còn người thấy lại hóa mù.”

⁴⁰Mấy người Pha-ri-xi* đứng gần đó nghe thế liền hỏi, “Thầy nói chúng tôi cũng mù luôn à?”

⁴¹Chúa Giê-xu đáp, “Nếu các anh mù thật, thì không có tội gì. Nhưng vì các anh vẫn cho rằng mình thấy, nên tội các anh vẫn còn đó.”

Người chẵn và bầy chiên

10 ¹Chúa Giê-xu dạy, “Ta bảo thật, kẻ nào không vào ràn chiên bằng cổng chính mà trèo vào bằng ngõ khác, là phường trộm cướp. ²Còn ai đi vào bằng cổng chính là người chẵn chiên. ³Người gác cổng mở cửa cho người chẵn. Chiên nghe tiếng người chẵn. Người kêu tên từng con chiên của mình rồi dắt chúng ra. ⁴Khi đã đưa chiên ra hết, người chẵn đi trước, chiên theo sau, vì chiên quen tiếng người ấy. ⁵Nhưng chiên sẽ không bao giờ theo người lạ. Chúng sẽ chạy trốn vì chiên không nhận ra tiếng người lạ.” ⁶Chúa Giê-xu thuật chuyện này cho họ nghe nhưng họ không hiểu ý nghĩa là gì.

Chúa Giê-xu là người chẵn tận tụy

⁷Chúa Giê-xu lại dạy dỗ nữa, “Ta bảo thật: Ta là cửa của chiên. ⁸Tất cả những kẻ đến trước ta đều là quân trộm cướp nhưng chiên không nghe chúng nó. ⁹Ta là cái cửa. Ai đi vào qua cửa của ta sẽ được cứu. Người ấy vào ra và gặp đồng cỏ xanh. ¹⁰Kẻ trộm chỉ đến để đánh cắp, chém giết và hủy diệt. Nhưng ta đến để cho chiên được sống sung túc.”

^{29:39} kẻ mù Chúa Giê-xu muốn nói những người mù thiêng liêng, không phải mù theo thể xác.

¹¹Ta là người chẵn tận tụy. Người chẵn tận tụy bằng lòng hi sinh mạng sống vì chiên. ¹²Kẻ chẵn thuê khác với người chẵn thật vì chiên không phải của nó. Lúc thấy muông sói đến, nó liền bỏ chiên lại và chạy thoát thân. Muông sói cắn xé, làm chiên tản lạc hết. ¹³Kẻ chẵn thuê chỉ là người làm mướn nên không hết lòng lo cho chiên.

¹⁴⁻¹⁵Ta là người chẵn tận tụy. Ta biết chiên ta như Cha biết ta. Chiên ta biết ta như ta biết Cha ta. Ta bằng lòng hi sinh mạng sống vì chiên ta. ¹⁶Ta còn có những chiên khác không thuộc về bây này. Ta cũng phải tìm dân chúng về để chúng cũng nghe tiếng ta, và rồi sẽ chỉ có một bầy chiên và một người chẵn mà thôi. ¹⁷Cha yêu ta vì ta bằng lòng hi sinh mạng sống mình để ta có thể nhận lại mạng sống ấy. ¹⁸Không ai cướp mạng sống ta được. Ta tình nguyện hi sinh mạng sống mình. Ta có quyền hi sinh mạng sống và có quyền lấy lại. Đó là điều Cha ta bảo ta làm.”

¹⁹Vì những lời ấy nên người Do-thái lại bất đồng ý với nhau. ²⁰Nhiều người bảo, “Quý ám khiến ông ta điên rồi! Sao mấy anh còn nghe ông ta làm gì?”

²¹Nhưng kẻ khác cãi, “Người bị quý ám mà nói được như người này à? Quý làm sao mở mắt người mù được?”

Chúa Giê-xu bị từ bỏ

²²Vào dịp Lễ kỷ niệm Khánh Thành đền thờ* được cử hành tại Giê-ru-salem. Lúc ấy nhằm mùa đông. ²³Chúa Giê-xu đang đi tản bộ dưới vòm cửa Sô-lô-môn trong đền thờ, ²⁴thì người Do-thái tụ tập quanh Ngài và hỏi rằng, “Thầy để chúng tôi thắc mắc đến bao giờ? Nếu thầy thật là Đấng Cứu Thế xin nói thẳng cho chúng tôi biết.” ²⁵Chúa Giê-xu đáp, “Ta đã nói với các người rồi mà các người không chịu tin.

Những gì ta làm nhân danh Cha đã chứng tỏ ta là ai. ²⁶Nhưng các người không chịu tin, vì các người không phải là chiên của ta. ²⁷Chiên ta quen tiếng ta, ta biết chiên ta và chúng nó theo ta. ²⁸Ta cho chúng nó sự sống đời đời; chúng sẽ không bao giờ chết, cũng không ai có thể giật chúng khỏi tay ta. ²⁹Cha ta đã cho ta các chiên ấy. Ngài lớn hơn tất cả mọi loài, không ai có thể cướp chúng khỏi tay Cha ta. ³⁰Ta với Cha là một.”

³¹Người Do-thái lại lượm đá để ném Ngài. ³²Nhưng Chúa Giê-xu hỏi họ, “Ta đã làm nhiều điều phước đức từ Cha mà các người đã thấy. Điều phước đức nào khiến các người muốn giết ta?”

³³Người Do-thái đáp, “Không phải chúng tôi giết ông vì những việc phước đức ông làm mà vì ông phạm thượng. Ông chỉ là người mà dám tự cho mình là Trời!”

³⁴Chúa Giê-xu đáp, “Luật Lệ các người có viết rằng, ‘Ta bảo, các người là thần’^a kia mà. ³⁵Nếu Thánh Kinh* gọi những người nhận lời của Thượng Đế là ‘thần’ và Thánh Kinh bao giờ cũng đúng, ³⁶thì tại sao các người bảo rằng ta phạm thượng khi ta xưng mình là ‘Con Trời? Ta là Đấng Cha đã chọn và sai đến thế gian. ³⁷Nếu ta không làm những điều Cha ta làm thì đừng tin ta. ³⁸Nhưng nếu ta làm những điều như Cha ta làm thì dù không tin ta cũng hãy tin những việc làm của ta, để các người biết chắc rằng Cha ta ở trong ta và ta ở trong Cha ta.”

³⁹Một lần nữa họ tìm cách bắt Chúa Giê-xu, nhưng Ngài thoát khỏi tay họ.

⁴⁰Sau đó Ngài trở về cư ngụ phía Đông sông Giô-đanh nơi trước đây Giảng* làm lễ báp-têm. ⁴¹Nhiều

^a10:34 ‘Ta bảo ... là thần’ Thi thiên 82:6.

người đến cùng Ngài. Họ bảo, “Giăng không làm phép lạ* nào, nhưng tất cả những gì Giăng nói về người này đều là thật.”⁴²Tại đó có nhiều người tin theo Ngài.

Cái chết của La-xa-rơ

11 Ở làng Bê-tha-ni có một người tên La-xa-rơ lâm bệnh. Bê-tha-ni là nơi mà Ma-ri và chị là Ma-thê cư ngụ.²Ma-ri là người đã xúc dầu thơm lên chân của Chúa, rồi lấy tóc mình mà lau. La-xa-rơ, người bị bệnh là anh của Ma-ri.³Hai chị em Ma-ri và Ma-thê nhờ người đến báo tin cho Chúa Giê-xu hay, “Thưa Chúa, người Chúa yêu đang bị bệnh.”

⁴Khi được tin, Chúa Giê-xu bảo, “Bệnh này không đến nỗi chết đâu nhưng để làm vinh hiển Thượng Đế và Con Ngài cũng được rạng danh.”⁵Chúa Giê-xu yêu quý Ma-thê, em cô, và La-xa-rơ.⁶Khi nghe tin La-xa-rơ lâm bệnh thì Ngài ở nán thêm hai ngày nữa nơi Ngài đang ở.⁷Rồi Ngài bảo các môn đệ, “Chúng ta hãy đi trở về miền Giu-đia.”

⁸Các môn đệ hỏi, “Thưa thầy, mới đây người Do-thái ở đó muốn ném đá giết thầy mà thầy còn định trở lại đó sao?”

⁹Chúa Giê-xu đáp, “Mỗi ngày có mười hai giờ phải không? Ai đi ban ngày sẽ không vấp, vì thấy đường nhờ ánh sáng trần thế.¹⁰Nhưng ai đi ban đêm sẽ vấp té vì không có ánh sáng soi đường.”

¹¹Nói xong Ngài tiếp, “La-xa-rơ, ban chúng ta đang ngủ nhưng ta sẽ đến để đánh thức anh ấy.”

¹²Các môn đệ thưa, “Thưa Chúa, nếu anh ấy ngủ chắc sẽ lành bệnh.”

¹³Chúa Giê-xu muốn nói La-xa-rơ đã chết rồi nhưng họ lại tưởng Ngài nói đến giấc ngủ thường.¹⁴Vì thế Chúa Giê-xu phải nói rõ ra, “La-xa-rơ chết rồi.¹⁵Ta mừng cho các con, vì ta không

có ở đó để các con tin. Nhưng bây giờ chúng ta hãy đi đến với anh ấy.”

¹⁶Thô-ma, còn có tên là Đi-đim, nói với các môn đệ khác, “Thôi chúng ta hãy đi đến đó để cùng chết với thầy.”

Chúa Giê-xu ở Bê-tha-ni

¹⁷Khi đến nơi, Chúa Giê-xu nghe La-xa-rơ đã chết và được chôn trong mộ bốn ngày rồi.¹⁸Vì Bê-tha-ni chỉ cách Giê-ru-sa-lem khoảng ba cây số,¹⁹nên có nhiều người Do-thái đến thăm và an ủi hai chị em Ma-ri và Ma-thê về cái chết của anh các cô.

²⁰Vừa hay tin Chúa Giê-xu đến, Ma-thê liền đi ra đón Ngài nhưng Ma-ri thì ngồi lại nhà.²¹Lúc gặp Chúa Giê-xu, Ma-thê thổn thức, “Lạy Chúa, nếu có Chúa đây thì anh con không chết!²²nhưng bây giờ con biết Thượng Đế sẽ ban cho Ngài bất cứ điều gì Ngài xin.”

²³Chúa Giê-xu bảo, “Anh con sẽ sống lại.”

²⁴Ma-thê thưa, “Con vẫn biết là anh con sẽ sống lại trong ngày cuối cùng.”

²⁵Chúa Giê-xu bảo cô, “Ta là sự sống lại và sự sống. Ai tin ta thì sẽ sống mặc dù đã chết.²⁶Còn ai sống và tin ta sẽ không chết nữa. Ma-thê, con tin như vậy không?”

²⁷Cô thưa, “Lạy Chúa, con tin. Con tin rằng Ngài là Đấng Cứu Thế, Con Thượng Đế, Đấng phải đến thế gian.”

Chúa Giê-xu khóc

²⁸Nói xong, Ma-thê trở về nhà nói riêng với Ma-ri, “Thầy đến đây rồi và hỏi thăm em.”²⁹Ma-ri nghe thế vội vàng đứng dậy đi đón Chúa Giê-xu.³⁰Lúc ấy Chúa Giê-xu chưa vào làng. Ngài vẫn còn đang đứng nơi Ma-thê gặp Ngài.³¹Các người Do-thái đang có mặt trong nhà để an ủi Ma-ri thấy cô vội vã đứng dậy đi, họ

liền đi theo vì tưởng cô ra mộ khóc. ³²Nhưng Ma-ri đi đến nơi Chúa Giê-xu đang đứng. Vừa thấy Ngài, Ma-ri quì xuống nơi chân Ngài nức nở, “Lạy Chúa, nếu có Chúa đây thì anh con không chết.”

³³Chúa Giê-xu thấy Ma-ri khóc và những người đi theo cô cũng khóc, lòng Ngài bồi hồi và vô cùng xúc động. ³⁴Ngài hỏi, “Các anh em chôn anh ấy ở đâu?”

Họ thưa, “Lạy Chúa, xin hãy đến xem.”

³⁵Chúa Giê-xu khóc.

³⁶Người Do-thái bảo nhau, “Xem kia, ông ta yêu ông ấy quá chừng!”

³⁷Nhưng một vài người trong đám họ nói, “Nếu ông ta đã mở mắt người mù được chẳng lẽ không thể khiến La-xa-rô khỏi chết sao?”

³⁸Ngài lại mỉm lòng nữa liền bước đến mộ.

Chúa Giê-xu khiến La-xa-rô sống lại

Mộ là một cái hang có tảng đá lớn chặn miệng lại. ³⁹Chúa Giê-xu bảo, “Lăn tảng đá đi!”

Ma-thê, em gái người chết thưa, “Lạy Chúa sẽ có mùi hôi xông ra vì anh ấy bị chôn bốn ngày rồi!”

⁴⁰Chúa Giê-xu đáp, “Ta đã chẳng nói với con là nếu con tin thì sẽ thấy sự vinh hiển của Thượng Đế sao?”

⁴¹Họ liền lăn tảng đá đi. Chúa Giê-xu ngược mắt lên trời nói, “Lạy Cha, con tạ ơn Ngài vì Ngài nghe lời con. ⁴²Con biết rằng Cha nghe lời Con luôn luôn nhưng con nói những lời này là vì những người đứng đây, để họ tin rằng Cha sai con đến.” ⁴³Nói xong Ngài kêu lớn, “La-xa-rô ơi, hãy đi ra!” ⁴⁴Người chết đi ra, tay chân còn quấn vải liệm, có miếng vải phủ qua mặt. Chúa Giê-xu bảo họ, “Hãy mở vải liệm để anh ấy đi.”

Am mưu giết Chúa Giê-xu

(Ma 26:1-5; Mác 14:1-2; Lu 22:1-2)

⁴⁵Trong số những người Do-thái đến thăm Ma-ri và chứng kiến việc Chúa Giê-xu làm, thì nhiều người tin Ngài.

⁴⁶Nhưng một vài người trong đám họ đi báo với người Pha-ri-xi* về việc Chúa Giê-xu đã làm. ⁴⁷Cho nên người Pha-ri-xi cùng các giới trưởng tế triệu tập Hội đồng Do-thái. Họ hỏi nhau, “Chúng ta phải làm sao đây? Người này làm quá nhiều phép lạ*.” ⁴⁸Nếu chúng ta không ngăn chặn thì mọi người sẽ theo ông ta, rồi quân La-mã sẽ đến chiếm đền thờ* và quốc gia chúng ta!”

⁴⁹Một người trong nhóm họ tên Cai-pha, đang giữ chức tế lễ tối cao năm đó, lên tiếng, “Mấy anh chẳng biết gì cả! ⁵⁰Các anh không biết rằng chẳng thà một người vì dân chịu chết còn hơn cả dân tộc bị tiêu diệt sao?”

⁵¹Ông nói như thế không phải tự ý mình mà là vì đang giữ chức tế lễ tối cao năm đó, nên thật ra ông nói tiên tri* về việc Chúa Giê-xu sẽ phải chết vì toàn dân. ⁵²Không những vì dân Do-thái thôi, mà còn để thu nhóm tất cả con cái của Thượng Đế đang bị tản lạc khắp thế giới.

⁵³Từ ngày đó trở đi họ lập mưu giết Ngài. ⁵⁴Vì thế Chúa Giê-xu không đi công khai giữa người Do-thái nữa. Ngài rời vùng ấy đến một địa điểm gần sa mạc, tới một thị trấn gọi là Ép-ra-im, cư ngụ với các môn đệ.

⁵⁵Đại lễ Vượt Qua của Do-thái gần đến, nên vô số người từ vùng quê đổ lên thành Giê-ru-sa-lem để thi hành nghi thức tẩy sạch, chuẩn bị cho ngày đại lễ. ⁵⁶Dân chúng đi tìm Chúa Giê-xu. Họ đứng trong đền thờ* hỏi nhau, “Mấy anh nghĩ sao? Ông ta dám đến dự Đại lễ không?” ⁵⁷Các giới trưởng tế và người Pha-ri-xi* đã ra lệnh rằng hễ ai biết Ngài ở đâu phải báo để họ bắt Ngài.

Chúa Giê-xu cùng các bạn hữu ở Bê-tha-ni
(Ma 26:6-13; Mác 14:3-9)

12 ¹Sáu ngày trước lễ Vượt Qua, Chúa Giê-xu đến làng Bê-tha-ni, nơi La-xa-rô cư ngụ. La-xa-rô là người mà Chúa Giê-xu đã khiến từ chết sống lại. ²Họ tổ chức một bữa ăn cho Ngài tại đó. Ma-thê lo bưng thức ăn, còn La-xa-rô là một trong những người cùng ăn với Ngài. ³Ma-ri lấy nguyên một chai nhỏ đựng một phần tư lít dầu thơm nguyên chất rất đắt tiền xức chân Chúa Giê-xu rồi lấy tóc mình mà lau. Mùi thơm của dầu đó bay tỏa khắp nhà.

⁴Giu-đa Ít-ca-ri-ốt, một trong những môn đệ của Chúa Giê-xu, tức người về sau phản bội Ngài, có mặt ở đó. Hắn bảo, ⁵“Dầu này đáng giá khoảng ba trăm quan tiền. Sao không bán đi lấy tiền ấy giúp người nghèo?” ⁶Giu-đa nói thế không phải vì lo cho kẻ nghèo đâu nhưng vì hắn là tên trộm. Hắn là người giữ hộp tiền và thỉnh thoảng lấy tiêu riêng.

⁷Nhưng Chúa Giê-xu bảo, “Để cô ta yên! Cô làm việc rất phải vì đã để dành dầu thơm đến hôm nay là ngày chuẩn bị chôn cất ta. ⁸Các người lúc nào cũng có người nghèo ở cạnh mình chứ không có ta ở bên luôn đâu.”

Âm mưu ngịch La-xa-rô

⁹Nhiều người nghe Chúa Giê-xu có mặt ở Bê-tha-ni nên kéo nhau đến, không những để xem Chúa Giê-xu mà còn để xem La-xa-rô là người mà Ngài đã khiến sống lại từ kẻ chết. ¹⁰Cho nên các giới trưởng tế bàn định giết luôn La-xa-rô nữa. ¹¹Tại vì La-xa-rô mà nhiều người Do-thái bỏ họ để tin theo Chúa Giê-xu.

Chúa Giê-xu vào thành Giê-ru-sa-lem
(Ma 21:1-11; Mác 11:1-11; Lu 19:28-40)

¹²Hôm sau dân chúng đến dự lễ Vượt Qua nghe tin Chúa Giê-xu sắp vào thành Giê-ru-sa-lem ¹³nên họ lấy nhánh chà là ra mừng đón Ngài, hô lên rằng,

“Ca ngợi Thượng Đế
Phúc cho Đấng đến trong
danh Ngài!

Là vua của Ít-ra-en.” *Thi thiên 118:25*

¹⁴Chúa Giê-xu gặp một con lừa con, liền cỡi lên như Thánh Kinh* viết,

¹⁵“Hỡi dân Ít-ra-en, đừng e sợ!

Kìa vua các người đến
cỡi trên lưng lừa con.” *Xa-cha-ri 9:9*

¹⁶Lúc đầu các môn đệ của Ngài không hiểu việc này, nhưng sau khi Chúa Giê-xu đã được hiển vinh thì họ nhớ lại điều Thánh Kinh* viết về Ngài và việc này mà dân chúng làm cho Ngài.

Dân chúng thuật chuyện Chúa Giê-xu

¹⁷Những người có mặt khi Chúa Giê-xu khiến La-xa-rô từ kẻ chết sống lại và kêu ông ra khỏi mộ, thuật lại cho người khác nghe chuyện Ngài làm.

¹⁸Nên dân chúng kéo ra đón Ngài rất đông, vì họ nghe Ngài là người làm phép lạ* ấy. ¹⁹Các người Pha-ri-xi* bảo nhau, “Thấy không, chúng ta thua rồi! Xem kìa, cả thiên hạ đều chạy hùa theo ông ta!”

²⁰Có mấy người Hi-lạp cũng lên thành Giê-ru-sa-lem để thờ phụng trong kỳ đại lễ Vượt Qua. ²¹Họ đến gặp Phi-líp, người thành Bết-xai-đa, miền Ga-li-lê, nói rằng, “Thưa ông, chúng tôi muốn gặp Chúa Giê-xu.” ²²Phi-líp đi nói với Anh-rê rồi cả hai cùng đi nói chuyện với Chúa Giê-xu.

²³Ngài bảo, “Đến giờ Con Người* được hiển vinh. ²⁴Ta bảo thật, hột lúa

phải được gieo xuống đất và chết đi thì mới sinh ra nhiều hạt lúa khác. Nhưng nếu nó không chết thì sẽ vẫn chỉ là một hạt lúa mà thôi. ²⁵Ai yêu mạng sống mình thì sẽ mất; nhưng ai ghét sự sống mình trên thế gian này thì sẽ giữ được sự sống thật mãi mãi. ²⁶Ai muốn phục vụ ta thì phải theo ta. Ta ở đâu thì họ cũng ở đó. Cha ta sẽ tôn trọng người phục vụ ta.

Chúa Giê-xu nói trước về cái chết của Ngài

²⁷“Hiện nay lòng ta rất băn khoăn—Ta nên nói, ‘Thưa Cha, xin cứu Con khỏi giờ này hay chăng?’ Không, đó là lý do mà Con đến giờ này để chịu đau khổ. ²⁸Thưa Cha, xin hãy làm vinh hiển danh Cha!”

Có tiếng từ trời vọng xuống rằng, “Ta đã làm vinh hiển rồi, ta sẽ còn làm vinh hiển nữa.”

²⁹Dân chúng đứng đó nghe tiếng nói, tưởng tiếng sấm. Nhưng có kẻ khác bảo, “Một thiên sứ nói với Ngài!”

³⁰Chúa Giê-xu bảo, “Không phải vì ta mà tiếng ấy vang ra, mà vì các người. ³¹Đến lúc thế gian này bị xét xử, kẻ cầm quyền thế gian này sẽ bị lật đổ. ³²Khi ta được treo lên khỏi mặt đất, ta sẽ kéo mọi người đến cùng ta.” ³³Ngài nói vậy để ám chỉ Ngài sẽ chết cách nào.

³⁴Dân chúng hỏi, “Chúng tôi nghe luật pháp nói rằng Đấng Cứu Thế sẽ sống đời đời mà sao thầy lại nói rằng ‘Con Người’ phải bị treo lên? ‘Con Người’ là ai?”

³⁵Chúa Giê-xu đáp, “Ánh sáng còn ở với các người ít lâu nữa cho nên hãy bước đi trong khi còn có ánh sáng, để bóng tối không đuổi kịp các người. Ai bước đi trong tối sẽ không biết lối đi. ³⁶Hãy tin nơi ánh sáng trong khi còn có ánh sáng, để các người làm con dân của ánh sáng.”

Nói xong Ngài đi ẩn mình xa họ.

Một số người vẫn không chịu tin

³⁷Mặc dù Chúa Giê-xu đã làm nhiều phép lạ* trước mặt dân chúng, nhưng họ vẫn không chịu tin Ngài. ³⁸Như thế để lời nhà tiên tri* Ê-sai được thành tựu:

“Lạy Chúa, ai tin lời chúng tôi?
Ai chứng kiến quyền năng Ngài?”

Ê-sai 53:1

³⁹Họ không thể tin vì như Ê-sai cũng đã nói:

⁴⁰“Ngài khiến mắt họ đui mù
và đóng tâm trí họ lại,
Vì nếu mắt họ thấy được
Trí họ hiểu được,
Họ sẽ trở lại với ta để được
chữa lành.”

Ê-sai 6:10

⁴¹Ê-sai nói như thế vì ông đã thấy sự vinh hiển của Chúa Giê-xu nên ông làm chứng về Ngài.

⁴²Nhưng có nhiều người tin Ngài, trong số đó có cả những nhân vật cầm quyền. Tuy nhiên vì e ngại người Pha-ri-xi* nên họ không dám tuyên bố công khai, họ sợ bị trục xuất ra khỏi hội đường*. ⁴³Họ chuộng sự ca tụng của loài người hơn của Thượng Đế.

Sự dạy dỗ của Chúa Giê-xu sẽ xét đoán mọi người

⁴⁴Chúa Giê-xu kêu lên rằng, “Ai tin ta thì không những tin ta, mà còn tin Đấng đã sai ta đến. ⁴⁵Ai thấy ta cũng thấy Đấng sai ta. ⁴⁶Ta đến làm ánh sáng cho trần gian để ai tin ta sẽ không còn ở trong tối tăm nữa.

⁴⁷Ai nghe lời ta mà không vâng theo, thì ta không xét xử họ. Ta đến không phải để xét xử thế gian nhưng để cứu nhân thế. ⁴⁸Ai gạt bỏ ta và không tin nhận lời ta, sẽ có Đấng xét xử họ. Lời ta dạy sẽ xét xử người đó nơi ngày cuối cùng. ⁴⁹Vì những điều ta dạy không

phải tự ý mình. Cha là Đấng sai ta, truyền dạy ta phải nói gì, dạy bảo điều gì. ⁵⁰Ta biết rằng những lời giáo huấn của Ngài dẫn đến sự sống đời đời. Vì thế những gì ta nói là do Cha ta dạy bảo ta.”

Chúa Giê-xu rửa chân các môn đệ

13 ¹Đại lễ Vượt Qua của dân Do-thái sắp đến, Chúa Giê-xu biết rằng đã đến giờ Ngài phải rời thế gian để trở về cùng Cha. Ngài đã yêu những kẻ thuộc về mình trong thế gian thì cũng sẽ yêu cho đến cùng.

²Chúa Giê-xu và các môn đệ đang dùng bữa ăn tối. Ma quỷ đã dụ Giu-đa Ít-ca-ri-ốt, con Xi-môn để phản bội Ngài. ³Chúa Giê-xu biết Cha đã giao trọn quyền cho mình. Ngài đã từ Thượng Đế đến và sẽ trở về cùng Thượng Đế. ⁴Nên đang giữa bữa ăn, Ngài đứng dậy khỏi bàn, cởi áo ngoài, lấy khăn quấn ngang hông. ⁵Rồi Ngài đổ nước vào chậu và bắt đầu rửa chân các môn đệ, xong lấy khăn đã quấn ngang hông mà lau.

⁶Khi Ngài đến cùng Xi-môn Phia-rơ thì ông hỏi, “Chúa mà rửa chân cho con sao?”

⁷Chúa Giê-xu đáp, “Hiện nay con chưa hiểu điều ta làm nhưng về sau sẽ hiểu.”

⁸Phia-rơ khăng khăng từ chối, “Con sẽ không bao giờ để thầy rửa chân con!”

Chúa Giê-xu đáp, “Nếu ta không rửa chân cho con thì con sẽ không phải là môn đệ của ta nữa.”

⁹Xi-môn Phia-rơ thưa, “Thưa Chúa, nếu thế thì không những rửa chân thôi, sẵn rửa tay và gội đầu luôn đi!”

¹⁰Chúa Giê-xu bảo, “Ai tắm rồi thì toàn thân được sạch. Chỉ cần rửa chân mà thôi. Các con đã sạch, nhưng không phải tất cả đều sạch đâu.” ¹¹Chúa Giê-xu đã biết ai sẽ phản Ngài cho nên Ngài nói, “Không phải tất cả các con đều được sạch.”

¹²Sau khi rửa chân xong cho các môn đệ, Ngài mặc áo lại và trở về bàn ăn. Ngài hỏi, “Các con có hiểu điều ta vừa làm cho các con không?” ¹³Các con gọi ta là thầy là Chúa rất đúng, vì ta là Chúa. ¹⁴Vậy nếu ta là Chúa là thầy mà đã rửa chân cho các con thì các con cũng hãy rửa chân lẫn cho nhau. ¹⁵Vì ta đã nêu cho các con một gương, để các con theo đó mà đối xử với nhau. ¹⁶Ta bảo thật, kẻ nô lệ không thể lớn hơn chủ mình. Sứ giả cũng không thể lớn hơn người sai mình đi. ¹⁷Nếu các con biết sự thật ấy và làm theo thì các con sẽ có phúc!

¹⁸“Ta không nói về tất cả các con. Ta biết những người ta đã chọn. Nhưng lời Thánh Kinh* đã viết phải được thành tựu: ‘Người đã ăn chung bàn ta giờ chân đạp ta.’^a ¹⁹Nay ta bảo cho các con biết chuyện ấy trước khi xảy ra để khi nó đến thì các con sẽ tin ta là Đấng ấy. ²⁰Ta bảo thật, ai tiếp đón kẻ ta sai tức là tiếp đón ta, còn ai tiếp đón ta tức là tiếp đón Đấng đã sai ta đến.”

Chúa Giê-xu nói trước về cái chết của Ngài

(Ma 26:20–25; Mác 14:17–21; Lu 22:21–23)

²¹Sau khi nói xong thì tâm thần Ngài bối rối. Chúa Giê-xu tuyên bố công khai, “Ta bảo thật, một người trong các con sẽ phản ta.”

²²Các môn đệ nhìn nhau hoang mang, không hiểu Ngài nói về ai. ²³Một trong những môn đệ, tức người được Ngài yêu, đang ngồi cạnh Ngài. ²⁴Xi-môn Phia-rơ ra hiệu cho môn đệ ấy hỏi Chúa Giê-xu xem Ngài muốn ám chỉ ai.

²⁵Vì thế môn đệ ấy nghiêng lại gần Chúa Giê-xu và hỏi, “Thưa Chúa, người đó là ai vậy?”

^a13:18 ‘Người đã ... đạp ta’ Nghĩa đen, ‘đã giờ gót đạp ta.’ Thi thiên 41:9.

²⁶Chúa Giê-xu đáp, “Ta sẽ nhúng miếng bánh này vào đĩa nước chấm. Ta trao cho ai thì đó là người phản ta.” Ngài lấy miếng bánh, nhúng vào nước chấm và trao cho Giu-đa Ít-ca-ri-ốt, con Xi-môn. ²⁷Khi Giu-đa vừa nhận miếng bánh xong, Sa-tăng liền nhập vào hắn. Chúa Giê-xu bảo hắn, “Việc anh làm hãy làm mau lên!” ²⁸Nhưng không ai trong những người ngồi ăn hiểu tại sao Ngài nói như thế với Giu-đa. ²⁹Vì Giu-đa giữ hộp tiền nên vài môn đệ tưởng Ngài bảo anh ta đi mua đồ cần dùng cho kỳ lễ hoặc đi giúp đỡ người nghèo.

³⁰Khi Giu-đa nhận miếng bánh xong liền đi ra. Lúc ấy trời sập tối.

Chúa Giê-xu nói về cái chết của Ngài

³¹Sau khi Giu-đa đi rồi, Chúa Giê-xu nói, “Bây giờ Con Người* đã được hiển vinh và Thượng Đế cũng được hiển vinh qua Ngài. ³²Nếu Thượng Đế được hiển vinh qua Ngài thì Thượng Đế sẽ ban vinh hiển cho Con Người* qua Ngài, và Ngài sẽ làm điều ấy tức khắc.

³³Các con ơi, ta chỉ còn ở với các con ít lâu nữa thôi. Các con sẽ tìm ta và bây giờ ta nói với các con điều mà ta đã nói với người Do-thái: Các con không thể đến được nơi ta đi.

³⁴Ta cho các con một mệnh lệnh mới: Hãy yêu thương nhau. Các con hãy yêu nhau như ta đã yêu các con. ³⁵Nếu các con yêu nhau thì mọi người sẽ biết các con là môn đệ ta.”

Phia-rơ sẽ chối Chúa Giê-xu

(*Ma 26:31–35; Mác 14:27–31; Lu 22:31–34*)

³⁶Xi-môn Phia-rơ hỏi Ngài, “Thưa Chúa, Chúa đi đâu?”

Chúa Giê-xu đáp, “Nơi ta đi hiện nay con không thể theo, nhưng sau này con sẽ đi theo ta.”

³⁷Phia-rơ thắc mắc, “Thưa Chúa, tại sao con không thể theo thầy bây giờ được? Con sẵn sàng chết vì thầy kia mà!”

³⁸Chúa Giê-xu đáp, “Con sẵn sàng chết vì ta sao? Ta bảo thật, trước khi gà gáy con sẽ ba lần chối không biết ta.”

Chúa Giê-xu an ủi các môn đệ

14 ¹Chúa Giê-xu bảo các môn đệ, “Lòng các con chớ nên lo âu. Hãy tin Thượng Đế, cũng hãy tin ta nữa. ²Trong nhà Cha ta có nhiều chỗ ở. Nếu không thì ta đã nói cho các con biết rồi. Ta đi để chuẩn bị chỗ ở cho các con. ³Sau khi ta đi và chuẩn bị chỗ ở cho các con rồi thì ta sẽ trở lại đón các con đi để ở ta ở đầu thì các con cũng ở đó. ⁴Các con biết đường đi đến nơi ta ở.”

⁵Thô-ma thưa, “Thưa Chúa, chúng con không biết Chúa đi đâu, làm sao biết đường được?”

⁶Chúa Giê-xu đáp, “Ta là đường đi, chân lý, và sự sống. Ta là Con đường duy nhất dẫn đến Cha. ⁷Nếu các con biết ta, các con cũng biết Cha ta nữa. Nhưng bây giờ các con đã biết và thấy Ngài.”

⁸Phi-líp nói, “Thưa Chúa, xin chỉ Cha cho chúng con là đủ.”

⁹Chúa Giê-xu đáp, “Phi-líp à, ta đã ở với các con lâu nay mà các con không biết ta sao? Ai đã thấy ta tức là đã thấy Cha. Tại sao con lại nói, ‘Xin chỉ Cha cho chúng con’? ¹⁰Con không tin rằng ta ở trong Cha và Cha ở trong ta sao? Những lời ta nói với các con không phải tự ta mà do Cha sống trong ta và thực hành công việc Ngài. ¹¹Hãy tin khi ta nói ta ở trong Cha và Cha ở trong ta! Nếu không hãy tin qua những phép lạ* ta đã làm. ¹²Ta bảo thật, ai tin ta sẽ làm những việc ta làm và còn làm những việc lớn hơn nữa vì ta đi về cùng Cha. ¹³Nếu các con nhân danh ta cầu

xin điều gì thì ta sẽ làm cho, để Cha được hiển vinh qua Con. ¹⁴Nếu các con nhân danh ta cầu xin điều gì thì ta sẽ làm cho.

Lời hứa ban Thánh Linh

¹⁵“Nếu các con yêu ta thì sẽ vâng giữ những lời dạy của ta. ¹⁶Ta sẽ xin Cha, Ngài sẽ cho các con một Đấng Trợ Giúp khác để ở với các con mãi mãi. ¹⁷Ngài là Thánh Linh của sự thật.^a Thế gian không thể tiếp nhận Ngài vì không thấy cũng không biết Ngài. Nhưng các con biết Ngài vì Ngài sống trong các con và sẽ ở với các con.

¹⁸“Ta không để các con cô đơn cõi cút đầu, ta sẽ trở lại với các con. ¹⁹Ít lâu nữa, thế gian sẽ không thấy ta nhưng các con sẽ thấy ta, vì ta sống thì các con cũng sẽ sống. ²⁰Vào ngày ấy, các con sẽ biết rằng ta ở trong Cha, các con ở trong ta và ta ở trong các con. ²¹Ai hiểu biết và tuân giữ các mệnh lệnh của ta là người yêu mến ta. Cha ta cũng yêu mến người nào yêu ta. Ta cũng yêu mến và tỏ mình ra cho người ấy.”

²²Lúc đó, Giu-đa, không phải Giu-đa Ít-ca-ri-ốt, thưa rằng, “Thưa Chúa, tại sao Ngài tỏ mình cho chúng con, mà không tỏ mình cho thế gian?”

²³Chúa Giê-xu đáp, “Ai yêu mến ta thì vâng theo lời dạy của ta. Cha ta sẽ yêu mến người ấy. Cha ta và ta sẽ đến sống cùng người đó. ²⁴Ai không yêu mến ta thì không vâng giữ lời giáo huấn của ta. Lời dạy này mà các con nghe không phải từ ta mà từ Cha, Đấng sai ta đến.

²⁵“Ta nói những điều này với các con trong khi còn ở với các con. ²⁶Nhưng Đấng Trợ Giúp, tức Thánh Linh* mà Cha sẽ nhân danh ta sai đến, sẽ dạy dỗ

các con mọi điều và nhắc các con nhớ hết những gì ta đã bảo các con.

²⁷“Ta để lại sự bình an cho các con. Ta cho các con sự bình an của ta, không phải như thế gian cho. Các con chớ nên để lòng mình băn khoăn hay sợ hãi. ²⁸Các con đã nghe ta nói, ‘Ta sẽ ra đi nhưng ta sẽ trở lại với các con.’ Nếu các con yêu ta thì các con sẽ vui mừng vì ta đi về cùng Cha. Ngài cao trọng hơn ta. ²⁹Bây giờ ta bảo trước điều này để khi việc ấy xảy đến thì các con tin. ³⁰Ta không thể nói nhiều thêm nữa với các con vì kẻ cầm quyền thế gian này đang đến. Kẻ ấy không có quyền gì trên ta ³¹nhưng thế gian phải biết rằng ta yêu Cha nên làm đúng theo điều Cha dặn bảo.

“Thôi chúng ta hãy đi!”

Chúa Giê-xu ví như cây nho

15 ¹“Ta là gốc nho thật, Cha ta là người trồng. ²Ngài chặt hết nhánh^b nào trong ta mà không sinh trái và tỉa sửa những nhánh sinh trái để sai trái hơn. ³Các con đã được sạch vì lời dạy của ta. ⁴Hãy ở trong ta thì ta sẽ ở trong các con. Nhánh nho tự nó không thể sinh trái nếu không gắn liền với cây nho. Cũng vậy, các con không thể sinh trái được, nếu các con không ở trong ta.

⁵“Ta là cây nho, các con là nhánh. Ai ở trong ta và ta ở trong người ấy thì sai trái. Ngoài ta, các con không làm được gì. ⁶Ai không ở trong ta giống như những nhánh bị ném bỏ rồi chết khô. Người ta gom lại rồi ném vào lửa để chum.

⁷“Nếu các con ở trong ta và lời dạy của ta ở trong các con, thì các con có thể cầu xin bất cứ điều gì, sẽ được điều ấy. ⁸Các con hãy ra trái thật sai để

^a14:17 *Thánh Linh của sự thật* Đức Thánh Linh. Công tác của Ngài là giúp các người theo Chúa Giê-xu hiểu sự thật.

^b15:2 *nhánh* Nghĩa là những người theo Chúa Giê-xu.

chứng tỏ là môn đệ ta. Như thế sẽ mang vinh hiển cho Cha ta. ⁹Ta yêu các con cũng như Cha đã yêu ta. Các con hãy ở trong tình yêu của ta. ¹⁰Ta đã vâng theo điều dạy bảo của Cha và ở trong tình yêu của Ngài. Cũng vậy, nếu các con vâng theo điều dạy bảo của ta, thì các con sẽ ở trong tình yêu của ta. ¹¹Ta nói những điều này với các con để các con có cùng niềm vui của ta và để cho niềm vui của các con được hoàn toàn. ¹²Mệnh lệnh của ta là đây: Các con hãy yêu nhau như ta đã yêu các con. ¹³Không có tình yêu nào lớn hơn khi một người hi sinh tính mạng vì bạn mình. ¹⁴Nếu các con vâng theo lời ta truyền dạy cho các con thì các con là bạn của ta. ¹⁵Ta không gọi các con là thầy tớ nữa vì thầy tớ không biết điều chủ mình làm. Nhưng ta gọi các con là bạn, vì ta đã bảo cho các con biết tất cả mọi điều ta đã nghe từ Cha. ¹⁶Không phải các con đã chọn ta, mà ta đã chọn các con và giao cho các con công tác đi ra và sinh quả, loại quả còn mãi. Rồi những gì các con nhận danh ta mà cầu xin thì Cha sẽ cho. ¹⁷Đây là mệnh lệnh của ta: Hãy yêu thương nhau.

Chúa Giê-xu bảo trước cho các môn đệ

¹⁸“Nếu thế gian ghét các con, thì hãy nhớ rằng thế gian đã ghét ta trước rồi. ¹⁹Nếu các con thuộc về thế gian thì thế gian sẽ yêu những kẻ thuộc về nó. Nhưng vì ta đã tuyển chọn các con từ trong thế gian, nên các con không thuộc về thế gian nữa. Do đó mà thế gian ghét các con. ²⁰Hãy nhớ điều ta đã bảo: Thầy tớ không thể lớn hơn chủ. Nếu họ ngược đãi ta, thì họ cũng sẽ ngược đãi các con. Nếu họ vâng lời dạy của ta, họ cũng sẽ vâng lời dạy các con. ²¹Nhưng họ đối với các con như thế là do ta, vì họ không biết Đấng sai ta đến. ²²Nếu ta

không đến giảng dạy họ thì họ sẽ không phạm tội gì, nhưng bây giờ họ không còn có gì để bào chữa tội mình cả. ²³Ai ghét ta cũng ghét Cha ta. ²⁴Ta làm giữa họ những việc chưa ai làm. Nếu ta không làm những việc ấy thì họ không có lỗi gì. Nhưng nay họ đã thấy những việc ta làm mà họ vẫn ghét ta và Cha ta. ²⁵Như thế để những gì viết trong Luật Lệ họ thành sự thật, ‘Họ ghét ta vô cớ.’^a

²⁶“Ta sẽ sai Đấng Trợ Giúp đến từ Cha; Ngài là Thánh Linh của sự thật^b do Cha mà đến. Khi Ngài đến, Ngài sẽ giải thích về ta cho các con biết ²⁷và các con cũng phải giải thích về ta cho người khác biết, vì các con đã ở với ta từ đầu.

Đấng Trợ Giúp

16 ¹“Ta bảo những điều này để các con đừng mất niềm tin. ²Người ta sẽ đuổi các con ra khỏi các hội đường*. Có khi người ta nghĩ rằng giết các con tức là phục vụ Thượng Đế. ³Họ sẽ làm như thế vì họ không biết Cha cũng chẳng biết ta. ⁴Ta nói cho các con biết để đến lúc ấy các con sẽ nhớ rằng ta đã bảo trước cho các con rồi.

Công tác của Thánh Linh

“Lúc đầu ta chưa nói những điều này với các con vì ta đang ở với các con.

⁵Nhưng bây giờ ta đi về cùng Đấng đã sai ta đến và không ai trong các con hỏi rằng ‘Thầy đi đâu?’ ⁶Bây giờ vì ta đã bảo cho các con những điều ấy thì lòng các con đầy buồn bã. ⁷Nhưng ta bảo thật: Ta ra đi là ích lợi cho các con. Khi ta đi,

^a15:25 “Họ ghét ta vô cớ” Câu này có thể trích từ Thi thiên 35:19 hay Thi thiên 69:4.

^b15:26 Thánh Linh của sự thật Đức Thánh Linh. Công tác của Ngài là giúp các người theo Chúa Giê-xu hiểu sự thật.

Đấng Trợ Giúp sẽ đến. Nếu ta không đi thì Ngài sẽ không đến. ⁸Khi đến thì Ngài sẽ lên án thế gian về tội lỗi, về sự công chính, và về sự xét xử. ⁹Về tội lỗi vì họ không tin ta; ¹⁰về sự công chính vì ta trở về cùng Cha và các con không thấy ta nữa; ¹¹về sự xét xử vì kẻ cầm quyền trên thế gian này đã bị xét xử.

¹²“Ta còn nhiều điều muốn nói với các con nữa nhưng hiện tại những điều ấy quá trí hiểu của các con. ¹³Khi Thánh Linh của sự thật^a đến, Ngài sẽ đưa các con vào mọi sự thật. Ngài sẽ không nói tự ý mình mà chỉ nói những gì Ngài đã nghe và cho các con biết những điều sẽ đến. ¹⁴Ngài sẽ làm rạng danh ta vì Ngài sẽ nhận những điều của ta mà thông báo cho các con. ¹⁵Những gì Cha có là của ta. Vì thế mà ta bảo rằng Thánh Linh sẽ nhận những gì của ta phải nói mà thông báo cho các con.

Buồn hóa vui

¹⁶“Ít lâu nữa các con sẽ không thấy ta, rồi ít lâu sau các con sẽ lại gặp ta.”

¹⁷Một vài môn đệ hỏi nhau, “Thầy nói, ‘Ít lâu nữa các con sẽ không thấy ta, rồi ít lâu sau các con lại gặp ta’ và ‘Vì ta đi về cùng Cha’ như thế nghĩa là gì?” ¹⁸Họ lại hỏi nhau, “Thầy nói, ‘Ít lâu nữa’ nghĩa là gì, chúng ta không hiểu.”

¹⁹Chúa Giê-xu biết các môn đệ muốn hỏi, nên Ngài nói, “Ta bảo, ‘Ít lâu nữa các con sẽ không thấy ta, rồi ít lâu sau các con lại thấy ta. Các con hỏi nhau về ý nghĩa câu đó phải không? ²⁰Ta bảo thật, các con sẽ khóc lóc buồn bã còn thế gian sẽ mừng rỡ. Các con sẽ buồn rầu, nhưng sự buồn rầu của các con sẽ biến ra vui mừng. ²¹Người mẹ sinh con thì bị đau đớn vì đến giờ sinh nở; nhưng

khi đứa bé đã lọt lòng thì người đó quên hết nhọc nhằn và mừng vì sinh được một em bé trong thế gian. ²²Đối với các con cũng vậy. Hiện nay các con buồn rầu, nhưng ta sẽ gặp lại các con, lúc ấy lòng các con sẽ vui mừng, một niềm vui không ai cướp được. ²³Vào ngày ấy, các con sẽ không xin ta điều gì. Ta bảo thật, Cha sẽ cho các con bất cứ điều gì các con nhân danh ta mà cầu xin. ²⁴Đến bây giờ các con chưa nhân danh ta mà cầu xin điều gì cả. Hãy cầu xin đi, các con sẽ nhận được, để cho sự vui mừng của các con được toàn vẹn.

Chiến thắng thế gian

²⁵“Ta đã dùng nghĩa bóng để nói với các con những điều này. Nhưng ta sẽ không dùng nghĩa bóng nữa mà sẽ nói rõ ràng về Cha với các con. ²⁶Vào ngày ấy các con sẽ nhân danh ta mà cầu xin Cha nhưng ta không bảo rằng ta sẽ vì các con mà cầu xin Cha. ²⁷Chính Cha yêu các con. Ngài yêu các con, vì các con yêu ta và tin rằng ta từ Thượng Đế đến. ²⁸Ta từ Cha đến cùng thế gian; và bây giờ ta rời thế gian để trở về cùng Cha.”

²⁹Lúc ấy các môn đệ thưa với Ngài, “Bây giờ thầy nói rõ ràng, không dùng nghĩa bóng khó hiểu nữa. ³⁰Bây giờ chúng con thấy thầy biết hết mọi điều. thầy có thể trả lời trước khi câu hỏi được đặt ra. Vì thế chúng con tin rằng thầy từ Thượng Đế đến.”

³¹Chúa Giê-xu bảo họ, “Bây giờ các con tin chưa? ³²Các con hãy nghe ta. Các con sẽ bị tản lạc, ai về nhà nấy. Các con sẽ bỏ ta lại một mình nhưng ta không cô đơn đâu vì Cha ở với ta.

³³“Ta bảo trước những điều ấy để các con được an tâm trong ta. Các con sẽ gặp khốn khổ khi sống trên thế gian. Nhưng hãy can đảm lên! Ta đã chiến thắng thế gian rồi!”

^a16:13 *Thánh Linh của sự thật* Đức Thánh Linh. Công tác của Ngài là giúp các người theo Chúa Giê-xu hiểu sự thật.

Chúa Giê-xu cầu nguyện cho các môn đệ

17 ¹Sau khi nói những lời ấy thì Chúa Giê-xu ngước mắt lên trời cầu nguyện rằng, “Thưa Cha, giờ đã đến; xin hãy làm vinh hiển Con để Con cũng làm vinh hiển Cha, ²Vì Cha đã giao trọn quyền cho Con trên khắp nhân gian để Con ban sự sống đời đời cho những người Cha giao cho Con. ³Sự sống đời đời là nhìn biết Cha, Thượng Đế chân thật duy nhất và nhận biết Chúa Cứu Thế Giê-xu là Đấng Cha sai đến. ⁴Con đã làm rạng danh Cha trên đất và hoàn tất việc Cha giao cho. ⁵Thưa Cha, bây giờ xin hãy cho Con sự vinh hiển mà Con đã có với Cha từ trước khi vũ trụ được dựng nên.

⁶“Con đã tỏ bày Cha cho những người Cha giao cho Con từ trong thế gian. Họ thuộc về Cha. Cha giao họ cho Con. Họ đã vâng giữ lời dạy của Cha. ⁷Bây giờ họ biết rằng những gì Cha cho Con đều từ Cha mà đến. ⁸Con đã dạy họ những điều Cha trao cho Con; họ đã tiếp nhận những lời dạy ấy và biết rằng Con thật đến từ Cha. Họ tin rằng Cha sai Con đến. ⁹Con cầu thay cho họ, không phải cho những người trong thế gian. Con chỉ cầu thay cho những người Cha giao cho Con, vì họ thuộc về Cha. ¹⁰Tất cả những gì Con có là của Cha, và những gì Cha có là của Con để Con được hiển vinh qua họ. ¹¹Bây giờ con trở về cùng Cha; Con không còn ở trong thế gian nữa, nhưng họ vẫn còn sống trong thế gian. Lạy Cha thánh! Xin hãy giữ họ an toàn trong quyền năng của danh Cha là danh mà Cha đã cho Con, để họ hiệp nhất cũng như Cha và Con hiệp nhất. ¹²Trong khi Con còn ở với họ, Con đã giữ họ an toàn trong quyền năng của danh Cha là danh mà Cha cho Con. Con đã bảo bọc họ, không ai trong họ

bị lạc mất ngoài một kẻ đáng diệt, để lời Thánh Kinh được thành tựu.

¹³“Bây giờ Con trở về cùng Cha, Con cầu xin những điều này trong khi Con còn ở thế gian để cho họ đầy niềm vui của Con. ¹⁴Con đã truyền cho họ lời dạy của Cha. Thế gian ghét họ, vì họ không thuộc về thế gian cũng như Con không thuộc về thế gian. ¹⁵Con không cầu xin Cha mang họ ra khỏi thế gian nhưng xin Cha giữ họ khỏi Kẻ Ác. ¹⁶Họ không thuộc về thế gian cũng như Con không thuộc về thế gian. ¹⁷Xin hãy dùng sự thật của Cha mà chuẩn bị để họ phục vụ Cha; lời dạy của Cha là sự thật. ¹⁸Con sai họ vào thế gian cũng như Cha sai Con đến thế gian. ¹⁹Vì họ mà Con hiến dâng chính mình Con để phục vụ Cha, để họ cũng dâng hiến chính mình họ mà phục vụ Cha.

²⁰“Không những Con cầu thay cho họ, nhưng cũng cầu thay cho những kẻ sẽ nghe lời dạy của họ mà tin Con. ²¹Lạy Cha, Con cầu xin cho họ được hiệp nhất như Cha trong Con và Con trong Cha. Con cầu xin cho họ ở trong chúng ta để thế gian tin rằng Cha sai Con đến. ²²Con cho họ vinh hiển mà Cha đã cho Con, để họ hiệp nhất cũng như Cha và Con hiệp nhất. ²³Con ở trong họ và Cha ở trong Con, để họ hoàn toàn hiệp nhất. Rồi thế gian sẽ biết rằng Cha đã sai Con đến và rằng Cha yêu họ cũng như Cha đã yêu Con.

²⁴“Lạy Cha! Con cầu rằng hễ Con ở đâu thì những người Cha đã cho Con cũng ở đó để họ ngắm xem vinh hiển của Con mà Cha đã cho Con vì Cha đã yêu Con từ trước khi vũ trụ được dựng nên. ²⁵Lạy Cha công chính, thế gian không biết Cha nhưng Con biết Cha và những người này biết rằng Cha đã sai

Con đến. ²⁶Con đã giải thích về Cha cho họ, Con còn sẽ giải thích nữa để tình yêu Cha dành cho Con sẽ ở trong họ, và Con cũng sẽ sống trong họ.”

Chúa Giê-xu bị bắt

(Ma 26:47–56; Mác 14:43–50; Lu 22:47–53)

18 ¹Sau khi cầu nguyện như thế xong, Chúa Giê-xu và các môn đệ băng qua thung lũng Kít-rôn. Phía bên kia thung lũng có một cái vườn, Ngài cùng các môn đệ vào đó.

²Giu-đa, kẻ phản Ngài cũng biết địa điểm này, vì Chúa Giê-xu cùng các môn đệ thường hội họp tại vườn ấy. ³Do đó Giu-đa hướng dẫn một toán lính cùng với những viên chức do các giới trưởng tế và phe Pha-ri-xi* sai đến. Chúng mang theo đèn đuốc và vũ khí.

⁴Chúa Giê-xu biết mọi việc sẽ xảy đến cho mình nên bước đến hỏi họ, “Các anh tìm ai?”

⁵Chúng trả lời, “Tìm Giê-xu người Na-xa-rét.”

Ngài nói, “Chính tôi đây.” Giu-đa, kẻ phản Ngài cũng đứng đó với chúng. ⁶Khi Chúa Giê-xu nói, “Chính tôi đây!” thì chúng đều lùi lại và té xuống đất.

⁷Một lần nữa Ngài lại hỏi, “Các anh tìm ai?”

Chúng đáp, “Tìm Giê-xu, người Na-xa-rét.”

⁸Chúa Giê-xu bảo, “Tôi đã nói rằng chính tôi đây. Nếu các anh tìm tôi thì hãy để cho những người này đi.” ⁹Việc xảy ra để lời Ngài đã nói trước thành sự thật “Con không làm mất một người nào Cha đã giao cho Con.”

¹⁰Xi-môn Phia-rơ có một thanh gươm, liền rút ra chém đứt vành tai phải của đầy tớ thầy tế lễ tối cao*. Người đầy tớ ấy tên Man-chu. ¹¹Chúa

Giê-xu bảo Phia-rơ, “Hãy xô gươm con vào vỏ! Chẳng lẽ ta không uống ly^a đau khổ mà Cha đã đưa cho ta sao?”

Chúa Giê-xu bị giải đến trước An-na

(Ma 26:57–58; Mác 14:53–54; Lu 22:54)

¹²Toán lính và sĩ quan chỉ huy La mã cùng toán lính Do-thái liền ra tay bắt Chúa Giê-xu. Chúng trói Ngài lại ¹³và trước hết giải đến An-na. Ông này là cha vợ của Cai-pha, thầy tế lễ tối cao* năm đó. ¹⁴Cai-pha là người đã gợi ý với người Do-thái rằng thà một người chết vì dân thì có lợi hơn.

Phia-rơ chối Chúa Giê-xu

(Ma 26:69–70; Mác 14:66–68; Lu 22:55–57)

¹⁵Xi-môn Phia-rơ và một môn đệ khác đi theo Chúa Giê-xu. Môn đệ ấy quen biết với thầy tế lễ tối cao* nên được vào trong sân nhà của thầy tế lễ sau Chúa Giê-xu. ¹⁶Còn Phia-rơ đứng chờ ngoài cổng. Môn đệ quen với thầy tế lễ tối cao ra nói với cô gái gác cổng xin mang Phia-rơ vào. ¹⁷Cô ta hỏi Phia-rơ, “Ông cũng là một trong những môn đệ của người ấy phải không?”

Phia-rơ đáp, “Không phải.”

¹⁸Vì trời lạnh nên những người đầy tớ và toán lính đốt một đống lửa rồi đứng quanh để sưởi ấm. Phia-rơ cũng đứng đó sưởi với họ.

Thầy tế lễ tối cao gạn hỏi Chúa Giê-xu

(Ma 26:59–66; Mác 14:55–64; Lu 22:66–71)

¹⁹Thầy tế lễ tối cao* gạn hỏi Chúa Giê-xu về môn đệ Ngài và những điều dạy dỗ của Ngài. ²⁰Chúa Giê-xu

^a18:11 ly Chúa Giê-xu muốn nói những khốn khổ sẽ xảy ra cho Ngài. Chấp nhận những điều đó là việc rất khó chẳng khác nào uống một chất đắng.

đáp, “Tôi đã nói công khai cho mọi người. Tôi thường dạy dỗ trong các hội đường* và đền thờ*, nơi mọi người Do-thái nhóm họp lại. Tôi chẳng giấu diếm điều gì. ²¹Thế thì tại sao ông hạch hỏi tôi? Hãy hỏi những người đã nghe tôi dạy. Họ biết những gì tôi dạy.”

²²Khi Chúa Giê-xu nói thế thì một trong những tên lính hầu cận sát Ngài một cái rồi bảo, “Anh dám ăn nói kiêu đó với thầy tế lễ tối cao* à?”

²³Chúa Giê-xu hỏi hắn, “Nếu tôi nói gì sai, hãy chỉ tôi sai chỗ nào. Còn nếu tôi nói đúng tại sao anh đánh tôi?”

²⁴Rồi An-na cho giải Ngài, lúc ấy vẫn còn bị trói, sang Cai-pha là thầy tế lễ tối cao.*

Phia-rơ lại chối Chúa Giê-xu

(Ma 26:71-75; Mác 14:69-72; Lu 22:58-62)

²⁵Phia-rơ vẫn đang đứng sưởi ấm, thì mấy người đứng đó hỏi Phia-rơ, “Anh cũng là môn đệ của người ấy phải không?”

Phia-rơ chối phăng, “Không phải.”

²⁶Một trong những người đầy tớ của thầy tế lễ tối cao* đứng đó là bà con với người bị Phia-rơ chém đứt vành tai. Anh lên tiếng, “Tôi thấy anh ở trong vườn với ông ta, đúng không?”

²⁷Một lần nữa, Phia-rơ lại chối. Tức thì gà gáy.

Chúa Giê-xu bị giải đến trước Phi-lát

(Ma 27:1-2, 11-31; Mác 15:1-20; Lu 23:1-25)

²⁸Sáng sớm hôm sau họ giải Chúa Giê-xu từ nhà riêng của Cai-pha qua dinh thống đốc La-mã. Họ không đi vào trong dinh vì sợ bị ô dơ, không ăn lễ Vượt Qua được. ²⁹Vì thế Phi-lát bước ra bên ngoài dinh hỏi họ, “Các anh cáo người này về tội gì?”

³⁰Họ đáp, “Nếu tên này không phải là tay gian ác, thì chúng tôi không giải đến cho quan.”

³¹Phi-lát bảo họ, “Nếu thế mấy anh cứ việc mang ông ta ra xử theo luật của mấy anh đi!”

Người Do-thái trả lời, “Chúng tôi không được phép xử tử ai cả.” ³²Điều này xảy ra để hoàn thành lời Chúa Giê-xu đã nói trước là Ngài sẽ chết cách nào.

³³Phi-lát trở vào trong dinh, cho mang Chúa Giê-xu đến hỏi, “Anh có phải là vua dân Do-thái không?”

³⁴Chúa Giê-xu hỏi lại, “Ngài hỏi câu đó là tự ý mình hay có người nào nói với ngài về tôi?”

³⁵Phi-lát đáp, “Tôi có phải là người Do-thái đâu? Đồng bào anh và các giới trưởng tế giải anh đến cho tôi. Thế anh đã làm gì nên tội?”

³⁶Chúa Giê-xu đáp, “Quốc gia của tôi không thuộc về hạ giới này. Nếu nước tôi thuộc về hạ giới thì các đầy tớ tôi sẽ chiến đấu để tôi khỏi bị giải giao cho các người Do-thái. Quốc gia của tôi ở nơi khác.”

³⁷Phi-lát liền hỏi, “Thế anh là vua à?”

Chúa Giê-xu đáp, “Đúng vậy. Chính ngài nói tôi là vua. Sở dĩ tôi được sinh ra và đến trần thế là để làm chứng về sự thật cho dân chúng. Người nào thuộc về sự thật thì nghe tôi.”

³⁸Phi-lát thắc mắc, “Sự thật là cái gì?” Nói xong, Phi-lát bước ra ngoài tuyên bố với người Do-thái, “Tôi chẳng thấy người này có tội gì. ³⁹Tuy nhiên theo tục lệ của các anh, đến ngày Lễ Vượt Qua, tôi phóng thích một tù nhân. Thế các anh có muốn tôi phóng thích ‘Vua dân Do-thái’ không?”

⁴⁰Họ gào thét, “Không, đừng tha tên này! Hãy tha Ba-ra-ba!” Ba-ra-ba là tên phản loạn.

Phi-lát giao Chúa Giê-xu cho dân Do-thái

19 Sau đó Phi-lát ra lệnh mang Chúa Giê-xu đi và cho đánh đòn Ngài. Bọn lính đan một mũ triều bằng nhành gai đội lên đầu Ngài và mặc cho Ngài một cái áo choàng tím. Rồi chúng bước đến gần Ngài và hô mấy lần: “Vua dân Do-thái vạn tuế!” xong tát Ngài mấy cái.

Phi-lát lại đi ra một lần nữa và tuyên bố với quần chúng, “Đây này, tôi mang ông ta ra cho các anh để các anh biết tôi không tìm thấy ông ta có tội gì cả.”

Chúa Giê-xu đi ra đầu đội mũ gai, mình mặc áo choàng tím. Phi-lát bảo họ, “Ông ta đây!”

Khi các giới trưởng tế và các tên lính thấy Ngài thì đồng thanh hét lớn, “Hãy đóng đinh hắn! Đóng đinh hắn lên cây thập tự đi!”

Phi-lát bảo, “Mấy anh hãy tự tay bắt ông ta mà đóng đinh đi, vì tôi chẳng thấy ông ta có tội tình gì.”

Dân Do-thái trả lời, “Chúng tôi có luật, chiếu theo luật đó hắn phải chết vì hắn dám tự xưng mình là Con Trời.”

Phi-lát nghe vậy càng đâm ra sợ hãi. Ông ta trở vào dinh và hỏi Chúa Giê-xu, “Anh từ đâu đến?” Nhưng Chúa Giê-xu làm thinh, không trả lời tiếng nào. Phi-lát bảo, “Anh không đối đáp gì hết với tôi sao? Anh không biết rằng tôi có quyền thả anh và cũng có quyền đóng đinh anh sao?”

Chúa Giê-xu đáp, “Nếu Thượng Đế không cho thì ngài chẳng có quyền gì trên tôi cả. Cho nên người giải giao tôi cho quan lại càng nặng tội hơn.”

Từ lúc ấy trở đi, Phi-lát tìm cách thả Chúa Giê-xu. Nhưng người Do-thái la hét, “Nếu ngài thả tên này thì ngài không phải là bạn của Hoàng đế! Ai tự xưng là Vua tức nhiên phản nghịch lại với Hoàng đế!”

Khi Phi-lát nghe họ nói, ông cho mang Chúa Giê-xu ra và ngồi nơi ghế xử án, chỗ gọi là ‘Thêm Đá,’ tiếng Do-thái* gọi là Ga-ba-tha. Lúc ấy khoảng giữa trưa của Ngày Chuẩn Bị* cho tuần Lễ Vượt Qua. Phi-lát bảo người Do-thái, “Vua của các anh đây!”

Họ gào thét, “Giết hắn đi! Diệt hắn đi! Đóng đinh hắn trên cây thập tự đi!”

Phi-lát hỏi họ, “Các anh muốn tôi đóng đinh vua của các anh sao?”

Các giới trưởng tế trả lời, “Chúng tôi chỉ có một vua duy nhất là Hoàng đế mà thôi!”

Phi-lát đành giao Chúa Giê-xu cho chúng để đóng đinh.

Chúa Giê-xu bị đóng đinh trên cây thập tự

(Ma 27:32-44; Mác 15:21-32; Lu 23:26-43)

Bọn lính liền bắt Chúa Giê-xu mang đi.

Chúa Giê-xu vác cây thập tự đi đến một nơi gọi là ‘Đồi Sọ,’ tiếng Do-thái* gọi là Gô-gô-tha. Họ đóng đinh Ngài tại đó. Họ cũng đóng đinh hai người nữa, mỗi người một bên, còn Chúa Giê-xu ở chính giữa. Phi-lát viết một tấm bảng treo trên thập giá, bảng đề: GIÊ-XU NGƯỜI NA-XA-RÉT, VUA DÂN DO-THÁI. Bảng ấy viết bằng tiếng Do-thái, La tinh, và Hi-lạp. Có nhiều người Do-thái đọc thấy vì nơi Chúa Giê-xu bị đóng đinh không xa thành phố bao nhiêu. Các giới trưởng tế bảo Phi-lát, “Xin đừng viết ‘Vua dân Do-thái’ mà hãy viết, ‘Người này xưng, ta là Vua dân Do-thái.’”

Phi-lát trả lời, “Điều gì ta viết rồi thì để yên như thế.”

Sau khi bọn lính đã đóng đinh Chúa Giê-xu, chúng lấy áo xống Ngài và chia làm bốn phần, mỗi tên lính lấy một phần. Chúng cũng lấy áo dài* của Ngài, áo đó không có đường may vì dệt bằng một tấm vải nguyên, từ trên

xuống dưới. ²⁴Chúng bàn nhau, “Đừng xé áo nầy ra mà hãy bắt thăm*, ai trúng nấy được.” Như thế để thực hiện lời Thánh Kinh* viết:

“Chúng chia áo xống ta,
và bắt thăm* áo dài* ta.”

Thi thiên 22:18

Đó là việc bọn lính làm.

²⁵Đứng gần thập tự giá của Chúa Giê-xu có mẹ Ngài, em gái của mẹ Ngài, Ma-ri là vợ của Cơ-lô-ba, và Ma-ri Ma-đơ-len. ²⁶Khi Chúa Giê-xu thấy mẹ Ngài và môn đệ Ngài yêu đứng bên cạnh thì nói với mẹ Ngài rằng, “Mẹ ơi, đó là con của mẹ.” ²⁷Rồi Ngài bảo môn đệ, “Đó là mẹ của con.” Kể từ giờ đó, môn đệ ấy rước mẹ Ngài về ở với mình.

Chúa Giê-xu chết

(Ma 27:45–56; Mác 15:33–41; Lu 23:44–49)

²⁸Sau đó, Chúa Giê-xu biết mọi việc đã xong và để hoàn thành lời Thánh Kinh, Ngài thốt lên, “Tôi khát nước.”^a ²⁹Ở đó có một cái bầu đựng đầy giấm nên mấy tên lính liền lấy một miếng bông đá, nhúng vào giấm rồi lấy nhánh cây kinh giới đưa lên miệng Ngài. ³⁰Sau khi Chúa Giê-xu nếm giấm liền nói, “Sứ mạng đã xong!” Rồi Ngài gục đầu xuống và tắt hơi.

³¹Hôm ấy là Ngày Chuẩn Bị*, và hôm sau là ngày Sa-bát* đặc biệt. Các người Do-thái không muốn để xác chết còn trên cây thập tự trong ngày Sa-bát, nên họ xin Phi-lát ra lệnh đánh gãy chân những người bị đóng đinh để mang xác xuống. ³²Vì thế bọn lính đến đánh gãy chân người thứ nhất rồi người thứ nhì là hai người bị đóng đinh bên cạnh Chúa Giê-xu. ³³Nhưng khi họ đến nơi Chúa Giê-xu thì thấy Ngài đã chết nên không đánh gãy

^a19:28 “Tôi khát nước” Xem Thi thiên 22:15; 69:21.

chân Ngài. ³⁴Tuy nhiên có một tên lính phóng cây giáo đâm qua hông Ngài thì máu và nước liền tuôn ra. ³⁵Người chứng kiến chuyện nầy là người kể lại cho chúng ta và điều gì người kể là thật. Người biết mình nói thật và thuật lại để các người tin. ³⁶Những sự việc nầy xảy ra để hoàn thành lời Thánh Kinh: “Sẽ không có một cái xương nào của Ngài bị gãy.”^b ³⁷Và cũng có lời Thánh Kinh nữa viết, “Họ sẽ nhìn thấy người mà họ đã đâm.”^c

Chúa Giê-xu được chôn cất

(Ma 27:57–61; Mác 15:42–47; Lu 23:50–56)

³⁸Sau đó, Giô-xép người thành A-ri-ma-thê, đến xin Phi-lát để nhận xác Chúa Giê-xu. Giô-xép là một môn đệ kín của Chúa Giê-xu, vì ông sợ các người Do-thái. Phi-lát cho phép nên Giô-xép đến lấy xác Ngài. ³⁹Ni-cô-đem, người trước kia có thăm Chúa Giê-xu vào buổi tối cũng đến. Ông mang theo khoảng 30 lít một dược và trầm hương.* ⁴⁰Hai người lấy xác Chúa Giê-xu, quấn trong vải liệm cùng với hương liệu theo tục lệ chôn cất của người Do-thái. ⁴¹Nơi Chúa Giê-xu bị đóng đinh có một cái vườn. Trong vườn ấy có một ngôi mộ mới chưa chôn ai. ⁴²Vì là ngày Chuẩn bị* của ngày lễ Do-thái, và ngôi mộ lại ở gần, nên hai ông chôn Chúa Giê-xu tại đó.

Ngôi mộ trống

(Ma 28:1–10; Mác 16:1–8; Lu 24:1–12)

20 ¹Buổi sáng ngày đầu tuần lễ, khi trời hãy còn tối, Ma-ri Ma-đơ-len đến thăm mộ thì thấy tảng đá chặn cửa mộ đã được lăn đi chỗ khác. ²Cô vội vàng chạy về báo tin cho Phia-rơ và môn đệ Ngài yêu. Ma-ri bảo,

^b19:36 “Sẽ không ... gãy” Trích Thi thiên 34:20. Ý niệm nầy lấy trong Xuất Ai-Cập 12:46; Dân 9:12. ^c19:37 “Họ sẽ ... đã đâm” Xa-cha-ri 12:10.

“Người ta dời Chúa đi mất, không biết họ để Ngài ở đâu!”

³Nghe thế Phia-rơ và môn đệ kia vội vàng chạy đến mộ. ⁴Cả hai cùng chạy, nhưng môn đệ kia chạy nhanh hơn nên đến mộ trước. ⁵Ông cúi xuống nhìn vào trong, thấy vải liệm nằm đó nhưng không bước vào. ⁶Xi-môn Phia-rơ đến sau, vào thẳng trong mộ, thấy vải liệm nằm đó ⁷và khăn liệm quấn quanh đầu Chúa Giê-xu được xếp lại để riêng ra, không cùng chỗ với vải liệm. ⁸Rồi môn đệ kia, người đã đến mộ trước, cũng bước vào thì thấy và tin. ⁹Lúc ấy hai người vẫn chưa hiểu lời Thánh Kinh nói rằng Ngài phải sống lại từ cõi chết.

Chúa Giê-xu hiện ra với Ma-ri Ma-đơ-len

(Mác 16:9-11)

¹⁰Rồi hai người trở về nhà.

¹¹Còn Ma-ri thì đứng ngoài mộ sụt sùi khóc. Cô vừa khóc vừa cúi xuống nhìn vào trong mộ ¹²thì thấy hai thiên sứ mặc áo trắng ngồi chỗ đã đặt xác Chúa Giê-xu, một người ở phía đầu, một người phía chân.

¹³Họ hỏi Ma-ri, “Cô ơi, sao cô khóc?”

Cô trả lời, “Người ta mang Chúa tôi đi mất, không biết họ để Ngài ở đâu!” ¹⁴Nói xong, cô quay lại, thấy Chúa Giê-xu đang đứng đó nhưng không nhận ra Ngài.

¹⁵Chúa Giê-xu hỏi, “Cô ơi, sao cô khóc? Cô tìm ai vậy?”

Tưởng là người làm vườn nên cô hỏi, “Thưa bác, có phải bác dời Ngài đi rồi không? Bác để Ngài đâu thì cho tôi biết để tôi đến lấy.”

¹⁶Chúa Giê-xu gọi, “Ma-ri!”

Ma-ri quay người lại về hướng Ngài và kêu lên bằng tiếng Do-thái*, “*Ra-bô-ni!*” nghĩa là “Thầy.”

¹⁷Chúa Giê-xu bảo, “Đừng ôm lấy ta vì ta chưa lên cùng Cha. Nhưng hãy đi

nói với các anh em ta rằng ‘Ta trở về cùng Cha ta cũng là Cha các con, cùng Thượng Đế của ta cũng là Thượng Đế của các con.’”

¹⁸Ma-ri Ma-đơ-len về thuật cho các môn đệ rằng, “Tôi đã thấy Chúa!” đồng thời bảo họ những điều Ngài đã dặn.

Chúa Giê-xu hiện ra cùng các môn đệ

(Ma 28:16–20; Mác 16:14–18; Lu 24:36–49)

¹⁹Lúc ấy là chiều ngày đầu tiên trong tuần, các môn đệ đang nhóm họp lại, tất cả cửa nẻo đều khoá chặt vì sợ người Do-thái. Bỗng nhiên Chúa Giê-xu hiện ra đứng giữa họ và nói, “Bình an cho các con.” ²⁰Nói xong Ngài đưa tay và hông ra. Môn đệ vô cùng mừng rỡ khi thấy Chúa.

²¹Ngài lại bảo, “Bình an cho các con! Cha đã sai ta ra sao thì ta cũng sai các con như thế.” ²²Nói xong Ngài hà hơi trên họ và nói, “Hãy nhận lãnh Thánh Linh*.” ²³Nếu các con tha tội cho ai thì tội người ấy sẽ được tha; còn nếu các con không tha thì tội người ấy sẽ không được tha.”

Chúa Giê-xu hiện ra cho Tô-ma

²⁴Tô-ma, còn gọi là Đi-đim, một trong mười hai môn đệ, không có mặt ở đó khi Chúa Giê-xu hiện ra. ²⁵Các môn đệ kia quả quyết với Tô-ma rằng, “Chúng tôi đã thấy Chúa!” Nhưng Tô-ma bảo, “Nếu tôi không thấy dấu sẹo đính nơi tay Ngài, nếu ngón tay tôi không rờ được dấu đính và bàn tay tôi không đụng vào hông Ngài thì tôi không tin.”

²⁶Một tuần sau, các môn đệ đang nhóm nhau trong phòng, lần này có mặt Tô-ma. Cửa đang khoá chặt thì Chúa Giê-xu bỗng hiện đến đứng giữa họ và nói rằng, “Bình an cho các con.” ²⁷Rồi Ngài bảo Tô-ma, “Hãy đặt ngón tay con vào đây và hãy nhìn kỹ bàn tay ta.

Hãy đến đặt bàn tay con vào hông ta. Đừng ngờ vực nữa mà hãy tin!”

²⁸Thô-ma kêu lên, “Lạy Chúa và Thượng Đế của con!”

²⁹Chúa Giê-xu bảo Thô-ma, “Bây giờ con tin vì mắt con đã thấy ta. Ai không thấy mà tin là người có phúc thật!”

Lý do Giăng viết sách này

³⁰Chúa Giê-xu còn làm nhiều phép lạ* nữa trước mặt các môn đệ nhưng không ghi lại trong sách này. ³¹Nhưng những việc này được viết ra để anh chị em tin rằng Chúa Giê-xu là Đấng Cứu Thế, Con Thượng Đế, và nếu tin Ngài thì anh chị em sẽ hưởng sự sống nhờ danh Ngài.

Chúa hiện ra cho bảy môn đệ

21 ¹Sau đó, Chúa Giê-xu hiện ra một lần nữa cho các môn đệ ở bờ hồ Ga-li-lê. Sự việc xảy ra như sau: ²Một số môn đệ họp lại, có Xi-môn Phia-rơ, Thô-ma còn gọi là Đi-đim, Na-tha-niên người thành Ca-na miền Ga-li-lê, hai con trai Xê-bê-đê và hai môn đệ khác. ³Xi-môn Phia-rơ bảo, “Tôi đi đánh cá đây.”

Mấy người kia đồng tình, “Chúng tôi cùng đi với anh.” Họ xuống thuyền ra đi nhưng suốt đêm chẳng đánh được gì cả.

⁴Sáng sớm hôm sau, Chúa Giê-xu đứng trên bờ nhưng họ không nhận ra Ngài. ⁵Chúa Giê-xu hỏi họ, “Các bạn đánh được con cá nào không?”

Họ đáp, “Chẳng được gì hết.”

⁶Ngài bảo họ, “Quăng lưới phía bên phải thuyền đi, các bạn sẽ bắt được vài con.” Họ liền quăng lưới xuống nhưng kéo lên không nổi vì quá nhiều cá.

⁷Môn đệ Chúa Giê-xu yêu bảo Phia-rơ, “Chúa đó!” Khi Phia-rơ nghe vậy liền lấy áo ngoài choàng qua

người vì ông đã cởi hết quần áo ra, rồi nhảy ùm xuống nước. ⁸Các môn đệ kia chèo thuyền vào bờ, kéo theo lưới đầy cá. Lúc ấy họ cũng không xa bờ lắm, chỉ cách khoảng một trăm thước. ⁹Khi bước ra khỏi thuyền, vừa đặt chân lên bờ thì họ thấy có mấy con cá đang nướng trên than lửa đỏ và ít bánh mì. ¹⁰Chúa Giê-xu bảo họ, “Mang cá các bạn mới đánh lại đây.”

¹¹Xi-môn lên thuyền kéo mẻ lưới đầy một trăm năm mươi ba con cá lớn lên bờ; và mặc dù nhiều cá như thế mà lưới vẫn không đứt. ¹²Chúa Giê-xu mời họ, “Các anh em lại đây ăn đi.” Tuy nhiên không một môn đệ nào dám hỏi, “Ông là ai?” vì họ biết đúng là Chúa. ¹³Chúa Giê-xu bước tới lấy bánh và cá mời họ ăn.

¹⁴Đây là lần thứ ba Chúa Giê-xu hiện ra cùng các môn đệ, sau khi Ngài từ kẻ chết sống lại.

Chúa Giê-xu nói chuyện với Phia-rơ

¹⁵Sau khi ăn xong Chúa Giê-xu hỏi Phia-rơ, “Xi-môn con của Giăng, con có yêu ta hơn những người này không?”

Phia-rơ đáp, “Dạ có, Chúa biết con yêu Chúa.”

Chúa Giê-xu bảo, “Hãy nuôi dưỡng các chiên con^a ta.”

¹⁶Ngài lại hỏi lần nữa, “Xi-môn, con của Giăng, con có yêu ta không?”

Ông thưa, “Dạ có, Chúa biết rằng con yêu Chúa.”

Chúa Giê-xu bảo, “Hãy chăm sóc các chiên ta.”

¹⁷Ngài lại hỏi lần thứ ba, “Xi-môn, con của Giăng, con có yêu ta không?”

Phia-rơ buồn bực vì Chúa Giê-xu hỏi mình đến lần thứ ba, “Con có yêu ta không?”

^a21:15 *chiên con* Chúa Giê-xu dùng danh từ này để chỉ những người theo Ngài.

Phia-rơ đáp, “Thưa Chúa, Chúa biết hết mọi việc. Chúa biết rằng con yêu Chúa.”

Chúa Giê-xu bảo, “Hãy nuôi dưỡng đàn chiên ta. ¹⁸Ta bảo thật, khi còn trẻ, con tự nai nịt lấy và muốn đi đâu thì đi. Nhưng khi già rồi con sẽ gơ tay ra cho người khác nai nịt và dắt đi đến nơi con không muốn đi.” ¹⁹Nói như thế, Chúa ám chỉ Phia-rơ sẽ chết cách nào để làm vinh hiển Thượng Đế. Rồi Ngài bảo Phia-rơ, “Con hãy theo ta!”

²⁰Phia-rơ quay lại thấy môn đệ mà Chúa Giê-xu yêu đang theo sau. Môn đệ này là người nghiêng qua Chúa Giê-xu trong bữa ăn tối để hỏi, “Thưa Chúa, ai là người phản Ngài?” ²¹Khi thấy môn đệ ấy đi phía sau, Phia-rơ liền hỏi Chúa Giê-xu, “Thưa Chúa còn người này thì sao?”

²²Chúa Giê-xu trả lời, “Nếu ta muốn người này sống cho đến khi ta trở lại thì không liên quan gì đến con cả. Phần con, hãy theo ta!”

²³Thế là có tiếng đồn trong vòng các anh em rằng người ấy sẽ không chết. Nhưng Chúa Giê-xu không nói là người ấy sẽ không chết. Ngài chỉ nói, “Nếu ta muốn người ấy sống cho đến khi ta trở lại thì không liên hệ gì với con,” thế thôi.

²⁴Môn đệ ấy là người làm chứng và ghi lại những chuyện này. Chúng ta biết những lời chứng của người là thật.

²⁵Còn rất nhiều việc khác mà Chúa Giê-xu đã làm. Nếu người ta ghi lại từng điều một, thì tôi nghĩ rằng cả thế giới này không đủ chỗ chứa hết các sách được viết ra nữa.

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>